

Debatten van de provincieraadszitting

21 januari 2009

OPENBARE ZITTING**ORDEMOTIE VAN TANGUY VEYS****De heer Veyts**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wens het woord te voeren in verband met de agenda zoals die vandaag op onze banken ligt.

Ik stel eerst en vooral vast dat een motie betreffende Brussel-Halle-Vilvoorde, ingediend door de nog niet aanwezige collega Steve Herman, niet werd weerhouden wegens het niet voldoen aan het reglement. De voorzitter heeft beslist dat het onontvankelijk is wegens geen provinciale bevoegdheid, geen provinciaal belang.

Ik ga met u akkoord dat wanneer wij spreken over de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde er geen rechtstreeks gevolg is, maar de collega's die de media en het verloop van de politiek op federaal vlak, en zelfs op Vlaams vlak, hebben gevolgd, kunnen samen met mij vaststellen dat de niet-splitsing van de kiesarrondissementen ervoor heeft gezorgd dat onder meer een noodzakelijke staatshervorming, alsook de realisatie van de resoluties die tijdens de vorige legislatuur in het Vlaamse parlement werden gestemd nog steeds niet hebben kunnen plaatsvinden omwille van de niet-splitsing van het betrokken kiesarrondissement.

Anderzijds wil ik er de collega's toch ook op wijzen dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zich niet op Oost-Vlaams grondgebied bevindt, maar dat de noodlottige verfransing, die één van de nefaste gevolgen is van deze niet-splitsing, zich niet alleen voordoet in Vlaams-Brabant, maar evenzeer in de randgemeenten in Oost-Vlaanderen. Ik verwijs naar Ninove, Geraardsbergen, Denderleeuw en zelfs Aalst, waar de effecten van de verfransing van de rand van Vlaams-Brabant voelbaar zijn. Dus er is wel degelijk een provinciaal belang.

Omwille van de verfransing die op dit moment nog steeds ingang vindt, roep ik dan ook de collega's op om alsnog bij de goedkeuring van de agenda te overwegen deze motie op te nemen, zodat wij ons daar straks kunnen over uitspreken.
Het betreft een motie die hier tot 2007 perfect kon worden ingediend, besproken en zelfs gestemd.

De tweede reden van mijn tussenkomst is de agenda zelf.
Blijkbaar geldt het reglement enkel wanneer het gaat over moties van het Vlaams Belang. Ik denk nochtans dat het huishoudelijk reglement zeer duidelijk is. Er is ook een schrijven van onze voorzitter van 21 april 2008 – ik ga het niet helemaal voorlezen – waarin hij zegt: "(...) Het lijkt mij dan ook aangewezen het basisprincipe kort te herhalen, temeer daar ik van plan ben vanaf nu dat reglement strikter toe te passen."

Wij stellen hier vandaag vast dat een vraag waarin er letterlijk – en ook niet meer dan dit – gevraagd wordt naar een stand van zaken probleemloos wordt geagendeerd, maar dat een motie over een nochtans belangrijke kwestie als Brussel-Halle-Vilvoorde blijkbaar problemen schept.

Men moet weten wat kiezen.
Wat voor de ene geldt, kan blijkbaar niet gelden voor de andere.

Ik pleit zeker niet voor de beperking van het woord. Mits enige creativiteit had de indiener van de vraag perfect kunnen voldoen aan dat reglement. Maar het zo letterlijk in uw vraagstelling opnemen, wetende dat het reglement duidelijk stipuleert dat wanneer er gevraagd wordt naar een stand van zaken, en niets meer dan dat, het wordt geagendeerd voor de commissie.

Ik pleit niet om de mondelinge vraag niet te agenderen, maar ik pleit ervoor om een beetje in dezelfde geest de motie omtrent Brussel-Halle-Vilvoorde te agenderen.
Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Ik wil er u op wijzen dat ik die brief nog eens heb laten herhalen deze week. Ik heb gisteren het uitgebreid bureau geconsulteerd, daar mijn mening gezegd en het uitgebreid bureau heeft mij gevolgd.

U vraagt nu de stemming van de agenda, inclusief dat de motie betreffende Brussel-Halle-Vilvoorde erop moet.

Ik zal laten stemmen.

In fine beslist de raad over de agenda. Ik heb gemeend het uitgebreid bureau te moeten consulteren, dat gezegd heeft 'go'. Ik heb gisteren tegen iedereen gezegd: "Mensen, er is nog een e-mail naar iedereen onderweg. Ik ben een man van de geest van de wet en niet van de letter. Ik wil nog eenmaal een lankmoedigheid tentoonspreiden."

Iedereen was daarmee akkoord.

Omdat iedereen aandringt, niet alleen mijnheer Veys, spijtig genoeg, op een striktere toepassing zal ik dat doen.

De vraag van mijnheer De Roo moet normaal gezien naar de commissie, maar vandaag stelt hij ze in de raad omdat ik niet wil beknotten op een motie over Brussel-Halle-Vilvoorde.

Er staat duidelijk in het reglement, Mijnheer Veys – en de motie kan naar de hogere overheid - dat het betrekking moet hebben op het Oost-Vlaamse volk of op het Oost-Vlaamse territorium.

Er is een groot verschil tussen een vergissing in een stand van zaken en een motie over Brussel-Halle-Vilvoorde.

Ik zal de stemming onmiddellijk houden en vragen of de raad wil dat de motie Brussel-Halle-Vilvoorde op de agenda komt of niet.

Wie ja stemt, geeft mijnheer Veys toe. Wie neen stemt, gaat niet akkoord met de agendawijziging van mijnheer Veys.

Dus we stemmen eerst over de agenda zoals voorgesteld door mijnheer Veys, namens zijn partij natuurlijk, die vraagt om de motie over Brussel-Halle-Vilvoorde op te nemen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dat het niet op de agenda moet komen, conform het huishoudelijk reglement van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, artikel 57.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wil gewoon de collega's eraan herinneren dat ik mijn eerste tussenkomst heb gehouden om te betwisten als zou dit niet voldoen aan het huishoudelijk reglement. Dus het is niet omdat de gedeputeerde zegt dat het niet voldoet aan het reglement. Ik betwist dat en ik heb daar een aantal argumenten voor gegeven.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben ervan overtuigd, Mijnheer Veys, dat u een paar mensen overtuigd hebt, dat u een paar mensen hebt kunnen overhalen om uw motie te stemmen.

Stemming

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN GOEDELE DE COCK OVER HET PROMOTEN VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Oost-Vlaanderen is een provincie met troeven, niet alleen voor de Oost-Vlamingen zelf, maar ook voor alle niet-Oost-Vlamingen.

In Limburg slaagt men er in dat de provincie zichzelf ongelooflijk promoot, onder andere door het aantrekken van televisieseries die daar worden opgenomen. Ik denk bijvoorbeeld aan Katarakt en aan De Smaak van De Keyser, dat nu loopt.

U ziet dat dit heel wat met zich meebrengt, denk maar op het gebied van toerisme. Heel veel toeristen trekken daar naartoe, willen gaan kijken waar er is gefilmd. Ook qua streekproducten is dat heel belangrijk. Ik denk aan de jenever die nu gepromoot wordt. In de vorige serie was het fruit.

Oost-Vlaanderen heeft Flikken. Dat spitst zich dan specifiek toe op Gent.

Mijn vragen aan de deputatie zijn de volgende:

- zijn er op dit moment gesprekken met producenten en regisseurs van televisieseries om één of andere serie hier in Oost-Vlaanderen te laten afspelen, specifiek dan in Oost-Vlaamse steden en gemeenten om die beter naar voor te brengen en om de mensen die te laten kennen?

Ik denk dat heel veel mensen door Oost-Vlaanderen passeren en de stations zien of Oost-Vlaanderen kennen van de E17, de E34 of de E40, waar ze al dan niet stilstaan, maar dat er daar buiten toch ook nog heel veel zaken te ontdekken zijn.

Vandaar mijn vraag: zijn er gesprekken gevoerd of worden er gevoerd of zal men in de toekomst gesprekken aangaan om op die manier Oost-Vlaanderen nog meer in de kijker te zetten?

- Wil men daarvoor extra budgetten vrijmaken?
- Zal men echt aan alle gemeenten en steden aandacht besteden?
- Vergeet men ook de streekproducten niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voorerst is De Smaak van De Keyser voor een groot stuk in Deinze opgenomen. Dat heeft natuurlijk te maken met het feit dat hier twee gedeputeerden zitten die van Deinze afkomstig zijn. Mijnheer De Buck woont daar nog altijd. Ik ben verhuisd. Maar goed.

Collega Dauwe zou daar nog veel meer kunnen over zeggen, maar De Smaak van De Keyser is interessant voor de jeneverproducent en Oost-Vlaanderen is nog altijd dé jeneverprovincie bij uitstek. Het is niet Limburg, niet Hasselt, maar Oost-Vlaanderen en dat is meegenomen.

Wat nu uw concrete vragen betreft.

Er zijn natuurlijk meerdere invalshoeken. Ik probeer het een beetje te benaderen vanuit regiomarketing, maar ik neem aan dat de collega vanuit de toeristische hoek ook nog even zal tussenkomen.

Er zijn op dit moment geen echte gesprekken om te participeren. Er is wel een voorstel binnen, of bekend, vanwege het productiehuis Eyeworks om te participeren in een reeks over de koers in de Vlaamse Ardennen. En zoals met de reeks LouisLouise bestaat dat concept al in de geesten. Ik weet niet of LouisLouise het beste voorbeeld is om over regiomarketing te spreken via zo een serie. Dat is iets anders. Er is niet echt sprake van samenwerkingsverbanden van bij het begin. Eigenlijk gaat het meer om een sponsoring, een logovermelding, die met zich meebrengt dat men wat mooie plaatjes over de provincie toont.

DEBATTEN

Het best is eigenlijk dat dergelijke samenwerkingsverbanden van bij het begin zouden plaatsvinden en dat men gezamenlijk zo een marketingverhaal zou kunnen uitwerken.

Tot op heden is dat niet het geval.

In Limburg is dat wel het geval geweest, beginnende met de serie Katarakt.

Of we in de toekomst nog zulke gesprekken zullen aangaan, weten wij niet. Dat zal afhangen van de actualiteit en van de interesse tot samenwerking bij de programmamakers zelf.

Wij hebben daar voor 2009 geen budgetten voor voorzien. Er is wel nog een tweede stukje voorzien voor LouisLouise, maar we moeten nog even nagaan of wij dat wel gaan uitbetalen.

Eventueel later kan dat, als ons marketingbeleid echt op de sporen zit, want dat is vandaag nog niet het geval. We zijn nog maar in de conceptfase wat dat betreft.

Besteden we naast de steden ook aandacht aan de gemeenten en speciale landschappen?

Wat dat betreft kan ik u zeggen dat wij een heel mooie studiedag hebben gehouden in het kader van Agriflanders rond het thema 'Landbouw en landschap, hand in hand – inspirerende beelden voor uw bedrijf'.

Wij proberen daar ook vanuit het landbouwbeleid aandacht aan te besteden.

U weet dat landbouw nog altijd een grote ruimtegebruiker is. Meer dan de helft, bijna 60% zelfs, van de kadastrale oppervlakte wordt door landbouw gebruikt. Zij zijn dus wat dat betreft een partner.

De brochure die naar aanleiding daarvan is voorgesteld, wordt, denk ik, vandaag aan de provincieraadsleden bedeed, in elk geval ten laatste volgende maand.

Wij hebben trouwens in het kader van onze plattelandsprojecten nogal wat aandacht voor landschap.

Ook een stukje agrotourisme zit daarin verwerkt. Komt daarbij dan ook dat wij een orgaan opgericht hebben – we noemen dat de Kwaliteitskamer – dat alle projecten die betrekking hebben op infrastructuur binnen de plattelandsprojecten adviseert, mee opvolgt – en de naam zegt het zelf – teneinde de kwaliteit te bewaken.

Degenen die bouwaanvragen doen, hebben daar ook al een voordeel bij omdat we van meetaf aan alle partners samenbrengen - én het gemeentebestuur én de ontwerpers én de aanvragers én de cel Erfgoed én de diensten van Stedenbouw - om een zo kwalitatief mogelijk bouwproject te realiseren op het Oost-Vlaamse platteland.

We hebben ook een voorbeeldbrochure waarin we tonen wat er kan met eenvoudige ingrepen die niet noodzakelijk meer kosten aan de mensen. En de streekproducten worden daar uiteraard niet bij vergeten. Ik verwijs alleen al naar de acties rond O'de Flandre. Ze zijn daar uiteraard bij betrokken en daar is het eigen kanaal EROV voor dat we daar met plezier voor inzetten, onder het deskundige voorzitterschap van collega Dauwe.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat de invalshoek toerisme betreft moeten we dat kaderen binnen de mogelijke budgetten waarover toerisme beschikt.

Het is zo dat Toerisme Limburg, net als de provincie Limburg, beschikt over middelen die als reconversiemiddelen bedoeld zijn. Die middelen worden gebruikt om onder meer het toerisme naar Limburg te trekken of om Limburg op een speciale manier in de kijker te stellen.

Oost-Vlaanderen beschikt niet over die middelen.

Dat betekent dat wij onze toeristische promotie moeten voeren binnen de middelen die we hiervoor kunnen aanwenden. En we wenden die aan op de meest efficiënte wijze, onder meer door een participatie in Vlaanderen Vakantieland voor 40 000 EUR. Een participatie die gesmaakt wordt. Iedereen kent het programma, iedereen weet dat het een kwalitatief programma is en dat de 40 000 EUR die wij hieraan besteden veelvoudig terugkomt in het kader van de toeristische belangstelling voor onze provincie zelf.

Verder maken we gebruik van de StapAf en van de elektronische nieuwsbrief. Dat zijn twee succesvolle middelen – en dat weten wij op basis van de respons – die deze promotiemiddelen ook genieten.

Ik wil nog even stilstaan bij de reconversiemiddelen, zodanig dat wij een evenwicht kunnen aanduiden tussen wat in onze provincie, zowel door Toerisme Oost-Vlaanderen als voor de provincie zelf zou mogelijk zijn vanuit de algemene middelen in het kader van de promotie die hierin kan gebeuren.

U zult op basis van de cijfers zien dat dit niet niks is.

Katarakt kostte aan de provincie Limburg 500 000 EUR. Dit komt niet vanuit de algemene middelen die de provincie aanwendt, maar vanuit de middelen die zij beschikbaar heeft voor reconversie. Toerisme Limburg besteedde daar bovenop hieraan nog 160 000 EUR.

We spreken van een vierde van het budget van Toerisme Oost-Vlaanderen.

De Smaak van De Keyser kostte 250 000 EUR voor de provincie en 250 000 EUR voor de stad Hasselt. Daar bovenop, vanuit Toerisme Limburg, 350 000 EUR. Middelen die zij onder meer door privé-inbreng hebben verzameld.

Als wij over dergelijke cijfers spreken en een begroting zouden aanbieden waarin dergelijke middelen staan ter promotie van de provincie Oost-Vlaanderen, zou hier terecht de vraag komen of dit wel goed besteed was, want dit zijn echt middelen die onze mogelijkheden overschrijden. Wij hebben geen reconversiemiddelen.

De voorwaarden die wij toch bekijken - in welke mate moeten wij meegaan met series? – zal afhankelijk zijn van de geschiktheid van het onderwerp, van de serie zelf en van de manier waarop wij een retour kunnen krijgen. Maar ook van het feit of wij van meetaf aan betrokken zijn bij het concept.

Wij mogen niet afhankelijk zijn van de wisselvalligheid die hier van toepassing kan zijn. Het succes moet van vooraf aan gegarandeerd zijn.

In ieder geval circuleert er nu een cijfer van 500 000 EUR voor een project rond het wielergebeuren in de Vlaamse Ardennen, waarvoor onze medewerking wordt gevraagd.

Het is een vrij groot bedrag en ik denk dat wij de promotiemiddelen die wij momenteel gebruiken heel efficiënt gebruiken en dat we momenteel niet over dergelijke bedragen kunnen beschikken.

Trouwens, ik denk niet dat er hier een draagvlak zou zijn om dergelijke middelen in te zetten.

Dank u.

VRAAG VAN GEERT DE ROO OVER DE AFBAKENING VAN DE NATUURLIJKE EN AGRARISCHE STRUCTUUR IN HET PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur moet duidelijkheid en zekerheid brengen bij onze landbouwers en de bewoners van het platteland.

In het provinciaal structuurplan staat te lezen dat de provincie moet instaan voor de afbakening van de natuurverbindingsgebieden.

Ik weet - of ik voel het aan mijn grote teen - dat men daar momenteel toch mee bezig is. Ik voel dat op allerhande bijeenkomsten. Bijvoorbeeld aan een bekkenbestuur, waar men het heeft over bepaalde stromen of stroomgebieden, is er altijd natuurverbinding verweven, om het nu zo te zeggen.

Ik weet ook dat men bij ons in het Meetjesland rond het Krekengebied al één en ander op papier heeft staan. Wat betreft de verbindingen tussen Het Leen, Drongengoed en Burkel heeft men ook al één en ander voorbereid en er zijn contacten tussen de provinciale diensten en het Agentschap voor Natuur en Bos.

Vandaar, dacht ik, mijn dringende vraag: hoever staat het met de natuurverbindingsgebieden in onze provincie?

Ik vraag dus duidelijk naar de resultaten op dit ogenblik. De vraag lijkt misschien niet hoogdringend, maar de landbouwsector en de bewoners van het platteland zitten reeds jaren te wachten op duidelijkheid en zekerheid.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De collega stelt zijn vraag enigszins anders dan hij ze geformuleerd had, maar dat is geen probleem. Onze collega spreekt over de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur en verwijst naar de natuurverbindingsgebieden.

Dat zijn eigenlijk twee verschillende zaken, Collega.

De afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur zijn in se Vlaamse afbakeningsdossiers waarin de provincie een adviserende rol heeft.

Op het gebied van de afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur wordt onze provincie ingedeeld in vijf gebieden. In drie van die gebieden is die afbakening voltooid, heeft Vlaanderen het dossier afgewerkt.

Ik lees de data af. Voor:

- het Meetjesland is er een beslissing genomen op 20 juli 2006 en het operationele uitvoeringsprogramma dateert van 29 juni 2007;
- Schelde-Dender – het tweede reeds afgesloten proces – is er een beslissing van de Vlaamse regering op 24 oktober 2008, samen met een beslissing over het operationele uitvoeringsprogramma in één keer;
- de Leiestreek is de beslissing gevallen op 24 oktober 2008, zowel over de herbevestiging als over het operationele uitvoeringsprogramma.

Twee gebieden, namelijk Waasland en de Vlaamse Ardennen zijn nog niet afgewerkt, maar daar is het provinciale advies reeds over uitgebracht uiteraard.

Wat betreft het tweede deel van uw vraag, namelijk over de natuurverbindingsgebieden.

Dat is eigenlijk een terrein dat verdeeld ligt tussen collega Dauwe en mijzelf. Wat de gebieden zelf betreft is dat een aspect van ruimtelijke ordening en wat betreft de acties die daar zullen genomen worden, behoort het volledig tot de competentie van collega Dauwe.

We hebben dat besproken en ik zal hier een kort antwoord geven, maar het voorstel zou zijn dat we het voor een uitvoerige bespreking naar de commissie verwijzen, hetzij de commissie van de collega, hetzij die van ruimtelijke ordening, omdat ik veronderstel dat de collega een vrij gedetailleerd overzicht wil hebben en het moeilijk kan in de raad.

Ik wil natuurlijk ter attentie van deze vergadering ook de volledige lijst aflezen, want ik kan hier slechts quoteren en ik ken die getallen ook niet allemaal van buiten. Maar ik wil gerust, als er op aangedrongen wordt, de volledige lijst aflezen.

Ik moet er ook op wijzen dat die natuurverbindingsgebieden op het kaartensysteem slechts als pijlen aangeduid zijn, pijlen tussen waardevolle natuurgebieden, en dat de manier waarop die zullen ingevuld worden en de soorten waarvoor die zullen ingevuld worden nog niet altijd vastliggen.

Er zijn in het ruimtelijke structuurplan in totaal 61 natuurverbindingsgebieden en 78 ecologische infrastructuren van bovenlokaal belang aangeduid, die men dan met de zeer lelijke afkorting EIBB aanduidt. Dat is niet de Europese Investeringsbank, maar dat zijn de Ecologische Infrastructuren van Bovenlokaal Belang.

Dus het gaat in totaal over 139 gebieden waarvan er voor een aantal al activiteiten zijn. Het zijn niet altijd dezelfde actoren. Voor de uitvoeringsprojecten zijn eigenlijk de middelen en het personeel nog niet altijd voorzien. U zult dat begrijpen, Collega.

Heel vaak wordt ook met andere actoren samengewerkt.

Inderdaad, soms wordt dat gekoppeld aan andere projecten zoals waterbeheer. U hebt daar bijvoorbeeld de aanleg van fietspaden, van landbouwwegen, enz. aangehaald. Ook met de regionale landschappen wordt er soms samengewerkt hiervoor en er is zelfs voor het Krekengebied een Interreg IV-project in de maak.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, een vrij algemeen antwoord. Maar ik zou liever het meer gedetailleerde aspect in de commissie behandelen.

Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET WERKBEZOEK AAN ECUADOR VAN 6 TOT 16 MAART 2009

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn goede vriend Marc Joris heeft al een paar keer gewezen op de reislust van de deputatie. En niet alleen het Oosten bekoort, maar blijkbaar Zuid-Amerika ook.

Het reisbureau van de deputatie heeft namelijk zijn zinnen gezet op een werkbezoek aan Ecuador voor de periode - die conform de beslissing deputatie van maart werd gekozen - van 6 tot 16 maart.

In de raad hebben we in het verleden een aantal overeenkomsten goedgekeurd in het kader van de Noord-Zuidsamenwerking en in november van vorig jaar hebben we een kaderovereenkomst goedgekeurd en werden er concreet zeer duidelijk drie principes vooropgesteld:

1. het versterken van een sociale organisatievorm om te komen tot verbetering van de productie en van de toegang tot marktgebieden;
2. drinkwater gekaderd binnen een duurzaam, dus ook participatief beheer van natuurlijke bronnen;
3. het versterken van de civiele samenleving door het aanbieden van vorming voor leiderschap en menselijke ontwikkeling.

Bij de beslissing deputatie, waarin de samenstelling van de delegatie werd vastgelegd, leek het mij logisch dat minstens twee ambtenaren van de dienst Welzijn de verantwoordelijke gedeputeerde zouden vergezellen, maar ik was toch een beetje verwonderd daar ook in te lezen dat gedeputeerde Hilde Bruggeman zou deelnemen aan het betrokken werkbezoek. Verwonderd omdat ik nergens in het document enige motivatie lees wat de deelname verantwoordt.

Ik vermoed dat we dat straks zullen vernemen.

In de wandelgangen hoor ik dat het een beetje de gewoonte is dat een gedeputeerde altijd vergezeld wordt door een ander lid van de deputatie. Blijkbaar heeft men binnen de deputatie toch een beetje verlatingsangst, moet men elkaar wat vergezellen, om zo lang – van 6 tot 16 maart - afwezig te zijn in het provinciehuis, afwezig te zijn van de deputatie.

In het verleden heeft men geopteerd om bij een dienstreis in 2008 naar de Filippijnen het gezelschap van de griffier te verkiezen. Ook daar was het toch wel zoeken naar een goede motivatie. Achteraf – en het verslag van het werkbezoek is zelfs aan de pers bezorgd – was het toch moeilijk zoeken naar de motivatie wat toen die deelname verantwoordde.

Ook hier blijf ik een beetje op mijn honger zitten. Ik heb even gekeken naar de bevoegdheden van de gedeputeerde:

- Centrum Ronde van Vlaanderen. Ik kan mij moeilijk vaststellen dat u in Ecuador gaat pleiten om Vlaamse leeuwenvlaggen te hijsen;
- IKZ. Ook hier kan ik mij moeilijk voorstellen welk engagement u daar wil afdwingen van de lokale boeren in Ecuador. Misschien kunt u die in contact brengen;
- sport;
- personeel;
- stedenbouw.

Ik heb toch al een aantal jaren ervaring om die samenwerkingsovereenkomsten en de jaarverslagen erop na te lezen, maar ik blijf nu toch wel een beetje op mijn honger zitten op het vlak van een goede informatie.

Maar ik vermoed dat ik die zo meteen zal horen.

Mocht blijken dat die motivatie onvoldoende is, dring ik er toch op aan dat alsnog – en ik hoop dat de tickets nog niet geboekt zijn - de eventuele samenstelling wordt gewijzigd.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U vat een gedeelte van uw tussenkomst wat leutig op, maar ik vind het helemaal niet leutig. In uw tekst stelt u onder meer dat u de reis begrijpt, maar vooraleer u zegt dat u de samenstelling van de delegatie voor een deel begrijpt - wat betekent dat u de reis begrijpt -, spreekt u van 'het reisbureau van de provincie', enz.

Dat stoort mij enorm.

U weet dat wij wat betreft het regiobeleid dat wij voeren een evaluatie gingen maken van een meerjarenplan dat goedgekeurd is door deze raad. U weet dat deze evaluatie nu plaatsvindt, op het moment dat deze deputatie reeds meer dan twee jaar is samengesteld en ik reeds meer dan twee jaar deze bevoegdheid heb.

Dus in het kader van dat regiobeleid en van een goede, concrete en correcte evaluatie – en u kent vanuit het verleden, vanuit de reis naar de Filippijnen, heel goed wat het intensieve werkprogramma was wat wij onszelf hebben opgelegd – is het schandalig te spreken over een excursie.

Als u uzelf respecteert, zou ik op zijn minst deze woorden hierover terugnemen.

Wat het programma betreft zal het even intensief zijn als het programma in de Filippijnen. Het moet ons toelaten om een evaluatie te maken van het gevoerde regiobeleid, dat regelmatig door u wordt benaderd en waarvan u terecht zegt dat we heel goed moeten zien wat er gebeurt met de centen.

Het zal een gewoonte worden om, als wij op bezoek gaan naar één van de regio's – en het is de tweede keer dat er een bezoek plaatsvindt –, tot aan de kleinste projecten een bezoek te brengen en een evaluatie te maken van wat er met de Oost-Vlaamse middelen is gebeurd. Wij gaan hierover rekenschap afleggen, net zoals bij de reis naar de Filippijnen.

Er zal geen grote luxe zijn. Het is een uitdaging om met deze delegatie op pad te gaan, want we gaan niet de grote luxe hebben onderweg. We gaan ons die niet permitteren. We gaan efficiënt werken. Het dagprogramma zal heel sterk gevuld zijn.

Ik ben echt geambeteerd door uw woordgebruik.

Wat de samenstelling van de delegatie betreft.

Wat de griffier betreft hebt u uw antwoord gekregen. De samenstelling van de delegatie is nu in dezelfde orde verlopen. De delegatie moet ter plaatse opsplitsbaar zijn, net zoals in de Filippijnen, om maximaal alle projecten te kunnen bezoeken. Collega Bruggeman zal ginder een deel van het werk voor zich nemen en 's avonds brengen we de ervaringen samen en dit wordt gedeeld in de evaluatie.

Zoveel is duidelijk.

Ik kan ofwel 20 dagen uittrekken en op mijn eentje met de ambtenaren naar ginder gaan, ofwel de delegatie ter plaatse opdelen en een ruimere en betere evaluatie maken, of een selectie doen en met een gedeeltelijk verhaal naar huis komen.

Dit is een efficiënte samenstelling, een efficiënt tijdsgebruik. En ik denk dat hierover de nuttige vragen achteraf ook mogen gesteld worden. We gaan hierover verslag uitbrengen, net zoals bij het bezoek aan de Filippijnen. En spreek dan op basis van die ervaringen over onze wilde reisverhalen die wij hier plannen.

Dank u.

Applaus

De heer Veys

Gaat de gedeputeerde ermee akkoord dat - en misschien dat hij een sober reislustig gedrag tentoonspreidt – andere gedeputeerden dat toch veel frequenter doen en blijkbaar geen tweede gedeputeerde nodig hebben. Dat is een beetje in tegenspraak met wat hij hier nu komt te vertellen. Blijkbaar hebben zij meer vertrouwen in hun ambtenaren en kunnen zij zichzelf opsplitsen. Blijkbaar kan dat bij u niet.

De heer gedeputeerde Couckuyt

De invalshoek is totaal verschillend.

Hier gaan we bij tal van projecten ter plaatse. Er is echt fysieke aanwezigheid tot in de kleinste hoeken voorzien. Dit is bijna een echt fysiek gebeuren om dit programma waar te maken.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Heel kort.

Uiteraard – en dat is altijd zo geweest – wordt een delegatie samengesteld in functie van het programma. Als de collega zegt dat het programma afsplitsbaar is, dan is er afsplitsbaarheid. In de programma's die van Externe Betrekkingen uitgaan en die vooral op economie betrekking hebben, wordt gekeken wat het programma is. Daarna oordelen wij of wij alleen gaan, of met twee en hoe sterk de delegatie van ambtenaren zal zijn die meegaat.

Maar de discussie moet toch ernstig blijven, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Het was natuurlijk begonnen met een spreekverwarring. Er is inderdaad in Oost-Vlaanderen een groot reisbureau dat De Buck heet en dat zal de verwarring zijn.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER EEN CONTRACT MET HET BELGISCH INTERNET REGISTER**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Verschillende mensen die beschikken over een eigen webstek of een webstek via hun firma of hun werkbezigheden zullen vermoedelijk al eens briefwisseling ontvangen hebben van het Belgisch Internet Register.

Blijkbaar heb ik die niet alleen ontvangen. Ik heb er zowel in 2008 als recent nog briefwisseling van ontvangen. Maar blijkbaar ook op de provincie Oost-Vlaanderen circuleren dergelijke brieven.

Wat betreft de situatie, de manier van handelen van de betrokken organisatie Belgisch Internet Register en de consequenties die het beantwoorden, invullen en ondertekenen van dergelijke briefwisseling meebrengen, denk ik toch dat iedereen via een simpele zoekoefening via Google of gewoon door er de kranten op na te slaan wel vertrouwd is met of toch al gehoord heeft over deze praktijken.

Ik citeer enkele titels die zowel via Google als in de kranten verschenen zijn:

- "Opgelet voor Belgisch Internet Register";
- "Belgisch Internet Register verstuurt opnieuw brieven";
- "Belgisch Internet Register is weer bezig";
- "Laat u niet vangen aan het Belgisch Internet Register";
- "Opgelet! Massale campagne voor Belgisch Internet Register";
- "Unizo dient klacht in tegen Belgisch Internet Register";
- "Het fabeltje van het Belgisch Internet Register";
- "Unizo: hoe gaan de reclamers te werk?";
- "Nepadvertenties leveren ronselaars miljoenen op";
- "Advertentieronselaars strijken miljoenen op met waardeloze reclame";
- "Duizenden zelfstandigen laten zich waardeloze advertenties aansmeren";
- "Maffiose praktijken";
- "Zwarte lijst", enz.

DEBATTEN

Termen en artikelen genoeg zodat in feite iedereen die een kleine moeite doet om een aantal zaken na te kijken of die enige vorm van basiskennis heeft, zou moeten weten dat wanneer hij zo een brief in de bus krijgt – en u ziet dat mijn exemplaar niet is ondertekend. Het is ook niet teruggestuurd – er toch enkele nadelen aan zijn verbonden.

Maar blijkbaar was niet iedereen daarvan op de hoogte. Dat is perfect mogelijk. Iedereen wordt geacht de wet te kennen, maar niet iedereen kent de wet, houdt zich ook aan de wet.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft het geluk om sinds korte tijd met een hele mooie kleine afbeelding van haar webstek te sieren op de drukbezochte pagina's van het Belgisch Internet Register. Het gaat over de webstek van het Caermersklooster en ik vermoed dat het wellicht de duizenden bezoekers gegeneerd heeft. Ik heb even de mijne opgezocht. Die staat hier gewoon ergens tussen tientallen zoekresultaten. Ik heb niets teruggestuurd. Ik moet dus gelukkig ook niets betalen.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft voor dit jaar al 958 EUR moeten betalen. In de nota deputatie is er blijkbaar sprake van 985 EUR en ik heb gezocht naar welk btw-tarief hier werd gehanteerd, maar ik vond dat niet meteen terug.

In ieder geval, en mogelijks, aangezien de contractuele voorwaarden gedurende drie jaar gelden – en het staat er allemaal zeer duidelijk in, zelfs nog eens cursief – is het 958 EUR per jaar. Ik denk dat de briefwisseling zeer duidelijk is. De provincie heeft ook kleine lettertjes in haar belastingreglement. Ook daar hoor ik geen klachten over. Ik ga ervan uit dat iemand die dat ondertekent voldoende op de hoogte is.

In ieder geval is het zo dat na de beslissing deputatie, waarin enerzijds werd overgegaan tot de betaling van het eerste jaar, men mogelijks in het vooruitzicht stelt om dit te betwisten voor de komende twee jaar en daarmee is de kous af voor de deputatie.

Het was ook niet het eerste geval en ik verwijs naar:

- 2005, de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen;
- 2007, dienst 72, Materiële Uitrusting.

Ook daar heeft men zich 'laten vangen', want ik doe geen uitspraak ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, stel uw vraag. Het is een vraagstelling, geen interpellatie.

De heer Veys

... over de waarde.

Zelfs de Duitse overheid erkent de praktijken en stelt duidelijk dat deze te goeder trouw is.

In ieder geval, en ik kom tot mijn vraagstelling, want mijn lijstje is af:

- hoe verklaart de deputatie dat een cultuurfunctionaris de provincie contractueel kan engageren voor niet minder dan 2 847 EUR?
- Waarom wordt er geen dienstnota verspreid onder het personeel die hen wijst op de mogelijke situatie? Het is nu al het derde geval. Gaat men nu eindelijk een keer het personeel inlichten, want blijkbaar leest niet iedereen Google of de kranten;
- welke stappen werden er door de deputatie genomen om het betrokken contract te beëindigen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooraleer concreet op het antwoord in te gaan, maar ik zal er zoveel beschouwingen niet aan vuil maken dan mijnheer Veys, het volgende.

Ik vind dat dit eigenlijk een punt is dat hier niet thuishoort. Dat is iets dat u perfect in een commissie had kunnen vragen. Dat is iets waar u perfect een vraag had kunnen over stellen. U stelt er zoveel. U stalkt ons eigenlijk soms.

Maar het is natuurlijk niet de bedoeling een antwoord te krijgen op uw vragen, Mijnheer Veys. U past die truc regelmatig toe. U wilt terug eens aan sfeerschepping doen.

En als u dan echt een ambtenaar wil pakken, noem hem dan bij naam en dan zullen we het reglement toepassen.

Dat is uw enige bedoeling, want u weet heel goed wat er gebeurd is. U stelt dat hier gewoon om aan sfeerschepping te doen. En eigenlijk neem ik dat niet als eerste gedeputeerde. Als er echt een fout gebeurt, intentioneel kwaad, bij onze ambtenaren treden wij op.

Maar dit is hier helemaal niet het geval. De betrokken ambtenaar, en velen voor hem, zijn misleidt door die firma van Duits recht, die ook het Belgisch Internet Register organiseert.

Indien het niet naar Duits recht geweest was, maar naar Belgisch recht, dan betaalden we niet. Zoveel is duidelijk. En de federale overheidsdienst Economische Zaken zou ons gelijk geven. En de rechtbank ook. Maar in Duitsland is de rechtspraak een beetje anders.

Maar wat is er gebeurd?

In de waan dat hij slechts verbeteringen aanbracht aan een reeds bestaand register heeft hij onbewust en volkomen te goeder trouw dat fameuze document ondertekent, dat bij nader inzien een bestelbon bleek te zijn.

Trouwens, hij had niet de intentie de provincie te engageren en hij kon dat ook niet, want hij had daartoe de bevoegdheid niet.

En u kunt bedenkingen maken over de praktijk van dergelijke firma's, maar dit belet niet dat volgens informatie, ingewonnen bij de federale overheidsdienst Economie, de Duitse overheid dergelijke praktijken blijkbaar niet als misleidend beschouwt.

Elk land heeft zijn tradities, hetgeen de uitkomst van een procedure tot ontbinding of nietigverklaring van de overeenkomst, indien daartoe al een voldoende rechtsgrond zou bestaan, onzeker maakt.

Wij kunnen procederen. Wij kunnen dat doen in Duitsland. Maar wie om een schaaap pleit, verliest er een koe bij. En dat is eigenlijk de redenering waarop dergelijke firma's zich steunen om de mensen te bedriegen. Wij weten dat.

Een tweede grond om niet te betalen, zou eigenlijk zijn te zeggen dat degene die ondertekend heeft daartoe geen bevoegdheid had. En we kunnen opnieuw gaan procederen.

Inmiddels werd aan de deputatie een brief ter ondertekening voorgelegd om de overeenkomst bij wijze van schikking te beëindigen en hoe dan ook op te zeggen. 958 EUR in plaats van 2 874 EUR.

We hebben geen nieuwe dienstnota gemaakt. We hebben al papier genoeg. Maar onmiddellijk na het voorval, namelijk op 24 november 2008, heeft het managementteam - en u weet het ook heel goed, vermoedelijk hebt u zelfs daar uw basisinformatie gehaald - zich daarover gebogen, gewezen op het gevaar van dergelijke mails en als de te volgen procedure meegegeven om bij vragen omtrent publicatie van dienst- of andere gegevens, zowel digitaal of gedrukt, steeds eerst contact op te nemen met de dienst Communicatie, die daartoe gespecialiseerd is en ook alles zal centraliseren.

Een zoveelste nieuwe administratieve stap in het administratieve gebeuren, maar we kunnen daar niet buiten.

Dank u.

DEBATTEN

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 18 DECEMBER 2008

VOORSTEL VAN LUC MAES "ORGANISATIE VAN EEN ZONDAG "OOST-VLAANDEREN AUTOVRIJ""

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft het amendement is het wel zo dat ik niet de stemming vraag over mijn punt. Ik had dat ook aangekondigd.

Ik stel voor om volgend jaar een zondag te organiseren onder het motto "Oost-Vlaanderen autovrij".

Ik ben reeds enkele keren op een autovrije zondag in het Brusselse gewest gaan fietsen en dit is echt een prachtige belevenis. Men ziet dan hoe de bezoekers en bewoners die stad opnieuw inpalmen, hoe er een totaal ander leven in die stad ontstaat. Men kan midden op brede lanen fietsen waar anders de auto's voorbij rijden. Men moet ook als voetganger voor één keer niet voortdurend op het verkeer letten. Mensen die zelden fietsen worden zo sterk gestimuleerd om hun tweewieler ook eens uit de garage te halen of er ééntje te huren.

Maar ook in de andere Brusselse gemeenten en wijken is dit een belevenis. Men ziet op vele plaatsen spontane buurtinitiatieven opduiken zoals samen een glas drinken, samen 's middags barbecueën op de straat, kinderen die opnieuw op de straat spelen en nog veel meer. Ook heel wat jeugd- en andere verenigingen nodigen hun leden uit om samen een fietstocht te maken.

Voor de grote autovrije zondagen waarbij gans het gewest autovrij is spreekt de mensen enorm aan. Het is niet alleen een belevenis voor de ongeveer 1 000 000 inwoners van het Brusselse gewest, maar ook vanuit Vlaanderen en Wallonië zakken er heel wat mensen af.

Ik weet dat ook de steden Gent en Antwerpen reeds autovrije zondagen hebben georganiseerd, maar dan is dit bijna altijd beperkt tot de binnenstad. Ik zou dan ook willen voorstellen om een initiatief te nemen op provinciaal niveau. Ik denk dat dit een initiatief zou zijn dat, mits een goede voorbereiding, een enorm succes kan zijn.

Aan een dergelijke zondag kunnen ook culturele initiatieven en sociale aspecten gekoppeld worden. Op toeristisch gebied kan vooral de eigen streek gepromoot worden zodat de fiets of het openbaar vervoer voor de verplaatsing aangewezen is. Een sterke promotie voor het provinciale beleid inzake trage wegen en fietsknooppunten lijkt mij gratis meegenomen.

Uiteraard moeten net zoals in Brussel, de autosnelwegen wel open blijven voor doorgaand verkeer. Ook andere belangrijke verkeersassen kunnen openblijven indien dit noodzakelijk blijkt. Een 'autoloze zondag' van vandaag is trouwens ook niet voor 24 uur, zoals in de jaren '70. Een zondag van 10 uur tot 19 uur zou al mooi zijn.

De provincie zou hierbij vooral de rol moeten hebben als trekker voor de gemeenten. Het is trouwens niet noodzakelijk dat vanaf de eerste keer alle steden en gemeenten deelnemen. Een aantal gemeenten en steden op dezelfde dag autovrij in Oost-Vlaanderen zou al leuk zijn. Een dergelijk initiatief zal ongetwijfeld moeten groeien zodat grotere autovrije zones zouden ontstaan. Alle 1 400 000 Oost-Vlamingen bij dit gebeuren betrekken moet wel het doel blijven op langere termijn.

Ik ben ervan overtuigd dat een dergelijke organisatie op provinciaal niveau onze provincie in heel Oost-Vlaanderen in de kijker zal stellen en kan bijdragen om het 'Oost-Vlaming'-gevoel aan te wakkeren. Vermits dit de eerste 'autovrije zondag' op provinciaal niveau zou zijn zullen ook de nationale media hier ongetwijfeld heel wat aandacht aan besteden.

Indien augustus of september 2009 te snel is om alles uit te werken, kan er ook op 2010 gemikt worden. Een goede voorbereiding laat zoals steeds de slaagkansen van de 'koptrekker' sterk toenemen.

Beste Collega's, ik vraag vandaag over dit voorstel geen stemming, maar ik vraag aan de deputatie om dit voorstel eens nader te onderzoeken. Als dit in het Brusselse gewest haalbaar is, waarom zouden wij, Oost-Vlamingen, hiervoor onze mouwen niet kunnen opstropen?

Dank u.

- *Amendement ingediend door Tanguy Veys, namens de Vlaams Belang-fractie*

" De provincieraad vraagt aan de deputatie om de wenselijkheid te onderzoeken van een zondag "Oost-Vlaanderen autoluw".

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega stelt bij het afsluiten van zijn tussenkomst dat hij geen stemming vraagt, maar hij vraagt wel iets.

Het staat ook geagendeerd als een voorstel.

Hij vraagt misschien niet om deze autovrije zondag te organiseren, maar hij vraagt wel dat de deputatie zou onderzoeken om over te gaan tot de organisatie van de 'autovrije zondag'.

Dus ik vraag dan ook dat er wordt gestemd over het voorliggende voorstel.

Men kan een mondelinge vraag indienen en dan kan men niet tussenkomen. Maar het is geen mondelinge vraag. U moet het huishoudelijk reglement er maar op naslaan om te zien welke mogelijkheden er zijn. Hier gaat het wel degelijk om een voorstel waarover gestemd moet worden en waarop wij een amendement hebben ingediend.

Collega's, wij delen het standpunt niet ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, wij gaan stemmen over het amendement, wees gerust.

De heer Veys

Collega's, wanneer collega Maes hier pleit voor een autovrije zondag of 'Oost-Vlaanderen autovrij', denk ik toch dat wij hier een paar overwegingen in het oog moeten houden.

Ik heb de moeite gedaan om even het internet erop na te slaan en in Wikipedia vindt men een mooi overzicht van de georganiseerde autoloze zondagen en de basis ervan, met name de Suez-crisis.

Ik denk dat wij ons niet meteen bevinden in een gelijkaardige crisis. We bevinden ons misschien in een crisis van het politieke bestel, misschien van de banken, misschien ook op financieel vlak, maar meteen teruggrijpen naar de Suez-crisis is, denk ik, toch één stap te ver.

Anderzijds moet u weten dat op het moment dat de eerste autoloze zondagen werden ingevoerd er zeer weinig initiatieven en inspanningen werden gedaan om, uit milieuoverwegingen, de bezitter van een wagen te ontraden of te verbieden zich op een bepaalde dag met zijn wagen te verplaatsen.

Wanneer wij zien dat wij nu een samenleving zijn die op financieel vlak een bijdrage doet op het vlak van milieu - onze wagens zijn voorzien van roetfilters, er werden loodvervangende producten aan de brandstof toegevoegd, de mensen worden enorm aangespoord om zich te verplaatsen via het openbaar vervoer en via allerlei prachtige fietsroutenetwerken, enz. – dan denk ik toch dat het een beetje van de pot gerukt is dat men nog gaat pleiten voor een autoloze zondag in Oost-Vlaanderen.

Het komt soms een beetje neer op het pesten van de automobilist.

Hoe vaak lees ik en hoor ik niet van mensen die geconfronteerd worden met een dergelijke autoloze zondag – en wie werd daar nog niet mee geconfronteerd? – welke de bijzondere nadelen zijn van die dag?

Er zijn misschien wel alternatieven, maar sommige alternatieven zijn gewoon niet toepasbaar.

DEBATTEN

Anderzijds zijn er voldoende alternatieven om alsnog de bestuurder, de bezitter van een wagen aan te zetten om zo weinig mogelijk met de wagen te rijden en, als hij dat dan toch doet, op een zo min mogelijk milieubelastende wijze.

In deze moet nog altijd de deputatie het goede voorbeeld geven.

Met hun dikke Volvo snorren zij door de Oost-Vlaamse steden en gemeenten. Maar ik denk dat er nog altijd een inspanning kan geleverd worden dat ook zij op dat vlak er een steentje toe bijdragen.

Ik zou zeggen: wie de wereld wil veranderen, begin bij uzelf. Wie de Oost-Vlaming wil opleggen van op een bepaalde dag niet met de wagen rond te hossen door Oost-Vlaanderen, dat de deputatie eerst het goede voorbeeld geeft.

En tot slot hebben wij daarom een amendement ingediend waarin – en ik hoop dat niemand zich verslikt in ons amendement – duidelijk wordt gesteld dat wij niet pleiten voor een autoluwe zondag, maar voor een autoluwe zondag.

Dat wil zeggen dat men via allerlei kanalen de mensen aanspoort om de auto die ene dag te laten staan, te proberen samen te rijden, maar het ook niet te verbieden.

Ik denk in deze dat het gezond verstand van de Oost-Vlaming dan kan zegevieren en dat u perfect uw steentje op uw manier zult bijgedragen hebben.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat er een zeker misverstand aanwezig is op dit ogenblik.

De collega heeft, zoals het het recht is van elk raadslid, een punt op de agenda geplaatst met een voorstel. Een tussenkomst, een voorstel van 'ik denk dat het goed is voor de provincie, maar wie ben ik. Ik denk dat eens verder moet bekeken worden of het haalbaar is'.

Eigenlijk is het een vraag aan de deputatie, tenzij we zeggen dat we het voorstel naar de commissie verwijzen. In de commissie wordt er ook nog eens over gepraat. Maar vandaag hoeft daar geen beslissing over genomen te worden.

En aangezien het geen raadsbeslissing als dusdanig is, zie ik ook niet in waarom er daar een amendement moet op ingebracht worden en daarover moet gestemd worden, want dan zijn er bij elke tussenkomst, en straks zijn er zovele, amendementen mogelijk.

Ik denk dat dit niet de bedoeling is, dat het een misverstand was. Het was alleen de bedoeling van: is het idee dat de collega interessant vindt interessant om uit te voeren in de provincie? Deputatie, maak daar eens werk van, denk er eens over na. En dan komt het ook wel terug naar de raad. Ik denk dat het niet meer en niet minder is dan dat, Mijnheer de Voorzitter.

Dank u.

De heer voorzitter

Wie een voorstel doet, doet een voorstel en daarop wordt normaal de stemming gevraagd. Dat is de normale gang van zaken. Iemand anders mag daar bijvoorbeeld een synoniem of een nuance op inbrengen.

Ik weet dat de stad Gent 'autoluw' heeft voorgesteld en mijnheer Veys is ook een Gentenaar - soms spijtig genoeg, soms gelukkig – en in deze weet hij dat het college autoluw heeft voorgesteld en niet autovrij. Ik weet waarvan het komt.

Ik heb al gezegd, Mijnheer Maes, dat u veel suggesties doet. Maar over een voorstel vraag ik normaal de goedkeuring.

Ik zou voorstellen, luisterend naar mijnheer Beke, dat het voorstel naar de commissie gaat en er daar iets meer kan over verteld worden. Want, inderdaad, als we het willen doen, zal het goed moeten zijn en kan dat niet zomaar op een halve dag. Maar ik ben geen gedeputeerde - ook gelukkig voor deze raad – en ik moet daar niet op antwoorden. Ik wil een keer de situatie schetsen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zijn een goed uur in vergadering en ik stel vast dat collega Veys voor de derde keer een beetje de meerderheid heeft geschoffeerd met zijn verklaringen. Het is maar een vaststelling. Er is toch geen verhaal tegen, want straks herbegint hij en zal het de vierde en de vijfde keer zijn deze namiddag. Ik kan alleen maar vaststellen hoe populistisch zijn verklaringen eigenlijk klinken. Het is storend voor iedereen die toch een beetje democratisch denkt.

Maar ik heb het amendement van mijnheer Veys niet gezien. Hij dient dat hier ter plaatse in en heeft daar niemand van verwittigd.

Fatsoenlijkshalve zou hij toch minstens de andere fracties moeten inlichten vóór de zitting, zodanig dat wij ons daar op voorhand kunnen over beraden.

Ik stel vast dat hij niet eens democratisch, consequent handelt met zijn eigen woorden.

De collega trekt het voorstel zelf in.

Wie heeft er zich dan te moeien met de bedoelingen of de ambities van onze collega? Ik denk dat wij dat collegiaal moeten respecteren. Dat is gewoon onze plicht binnen deze raad en ook de traditie trouwens.

Mijnheer de Voorzitter, wat is trouwens de nuance tussen een autoloze en een autoluwe zondag? Dat heeft toch zijn consequenties in de praktijk?

Het zou dan toch vanzelfsprekend zijn dat, vooraleer zelfs het voorstel van de collega's van het Vlaams Belang wordt behandeld, er minstens de tijd genomen wordt om na te denken, te onderzoeken, te laten onderzoeken wat in feite de praktische gevolgen zijn van het voorstel.

Ik denk dat het noodzakelijk is dat wij hier niet zomaar beslissen om zoiets te organiseren en dat we als provinciebestuur in de eerste plaats in contact moeten treden met de gemeentebesturen om te overleggen wat hun ambities ter zake zijn. Zijn zij bereid om samen te werken?

Pas wanneer dat overleg gebeurd is, zou men eventueel tot zo een beslissing kunnen overgaan.

Ik begrijp collega Veys helemaal niet.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat is ook het probleem niet, Mijnheer Liebaut. In Gent heeft men er negen maanden over gedaan om zoiets te doen.

Ik stel voor dat we het punt commissiëren. Het is duidelijk de wil van de indiener en van de fractie waarvan hij deel uitmaakt dat we het naar de commissie sturen. Dat lijkt mij ook juist, zeker de woorden van mijnheer Liebaut aanhorend.

We gaan proberen afsluiten door nog het woord te geven aan mijnheer Fiers, afrondend aan de gedeputeerde en natuurlijk aan mijnheer Maes, die het vuur aan de lont gestoken heeft.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Collega Veys slaagt er af en toe in de gemoederen zo op te hitsen dat ik mij ook geroepen voel om een duit in het zakje te doen. Maar het zal kort zijn.

Hij zegt dat er op dit moment niet echt een noodzaak bestaat om dergelijke initiatieven te nemen, dat er geen gelijkaardig draagvlak is.

Ik denk dat men al te gemakkelijk over het hoofd ziet dat wij nog altijd in een klimaatcrisis verkeren en dat het precies in dat kader is dat een dergelijk initiatief wel nog een plaats zou kunnen hebben. Denk ook aan de problematiek rond het fijn stof waar het transport nog altijd de voornaamste veroorzaker van is.

DEBATTEN

Wat betreft zijn motivering van autoluw of auto loos denk ik dat het een en/en-verhaal moet zijn. Sensibilisering; ja, natuurlijk. Maar dat belet niet dat wij een krachtig signaal kunnen geven, zoals het ook in Gent door een grote groep bewoners is gelanceerd naar de gemeenteraad en waar het college op ingepikt heeft.

Ik kan alleen maar hopen dat de deputatie dat hier ook zou doen.

Wat de formele kant betreft denk ik dat het een beetje het verhaal van mijnheer Maes zelf moet blijven. En dat we op alle slakken zout gaan leggen en daarop een amendement gaan neerleggen, is eigenlijk al te gek.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het meeste is al gezegd door de collega's.

Er worden door mijnheer Veys een aantal dingen uit zijn verband getrokken rond milieuaspecten. Die komen er natuurlijk allemaal bij. Ik zou daar een heel lang verhaal kunnen rond vertellen, maar dat was niet de bedoeling.

Ik begrijp het ook niet goed.

Er gebeuren hier op een jaar heel wat voorstellen. Ik doe er wat, maar ik hoor er ook heel wat van andere collega's, ook in de begrotingsdebatten. Het is toch een beetje onze rol als raadslid van ideeën naar voor te brengen, ideeën te lanceren. Maar men moet daar toch absoluut de consequenties van zien, zoals mijnheer Liebaut zegt.

Misschien zie ik vandaag bepaalde nadelen niet. Dat kan. Misschien kent men zijn gemeenten en die hebben we absoluut nodig wil men dat initiatief van de grond krijgen, liefst zo veel mogelijk. Het kan zijn dat die niet geïnteresseerd zijn. Dan is het spijtig. Maar als men daarover hier vandaag moet gaan beslissen, vind ik het de gekheid zelf. Dat kan absoluut niet.

Dus ik ben er volledig mee akkoord dat het naar de commissie verwezen wordt en dat ook de deputatie de tijd krijgt om één en ander te onderzoeken.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ga niet echt over de inhoud nog iets zeggen, want ik wacht het antwoord van de gedeputeerde af. Maar ik aanvaard dat het de laatste keer is dat ik over dat punt tussenkom.

Wat het formele aspect van het punt betreft en wat mijnheer Liebaut zegt dat ik eens te meer de deputatie geschoffeerd heb: ik heb de indruk dat de tenen van de deputatie waarop men kan trappen met de maand groeien.

Dat belooft alvast voor de toekomst.

Wanneer men hier een punt laat agenderen op basis van het huishoudelijk reglement als voorstel, waarin u zelf in uw vertoog zegt 'ik stel voor' en waardat u afsluit met 'ik vraag geen stemming, maar ik vraag uitdrukkelijk aan de deputatie om dit voorstel eens nader te onderzoeken', dan stelt u toch voor: deputatie, onderzoek dat.

Waarom dan die schroom, die schrik van 'ik wil hier geen stemming over hebben'?

Het zal waarschijnlijk ontmiind worden door de commissioner, maar die schromelijke angst van 'ik doe hier een voorstel, maar er mag bij god niet gestemd worden' begrijp ik niet.

Vandaar ons amendement, dat wellicht door de commissioner zonder voorwerp zal zijn. Maar wij zeggen: een voorstel is een voorstel en niets anders. En anders moet u maar op een andere manier tussenkomen. Er worden honderden voorstellen gedaan bij gewone punten.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik acht het thema uitgeput. Het wordt gecommisioneerd. We zullen het commissioner en daar breder uitpraten.

Maar let op: mijnheer Veys maakt altijd wel gebruik van het huishoudelijk reglement dat hier vigeert. Hij heeft gelijk, maar gebruik is geen misbruik.

Mijnheer Maes, het wordt gecommisioneerd en daar gaat u het goed voorstellen en mag u alles voorstellen. Maar in deze context heeft het wel een waarde in het huishoudelijk reglement. Lees het dus na.

Het punt is gesloten.

De heer gedeputeerde Vercamer

En de mening van de deputatie, Mijnheer de Voorzitter?

De heer voorzitter

Ja, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, u hebt eens te meer gelijk. Meestal hebt u gelijk. Ik heb inderdaad mijnheer Hertog aangekondigd, maar ik heb hem vergeten het woord te geven.

Ik ontsluit het punt. Mijnheer Hertog, u krijgt nog even als laatste het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Bent u zeker dat iedereen zijn mening heeft kunnen geven, Mijnheer de Voorzitter? Misschien zijn er nog een aantal mensen die iets te zeggen hebben.

Nadat iedereen geschoffeerd is en het voorstel geamendeerd, zal ik nog trachten de mening van de deputatie te geven.

Eerst en vooral ben ik wel overtuigd van het belang van een autovrije zondag, dat in tegenstelling tot collega Veys bijvoorbeeld.

Zo een autovrije zondag confronteert mensen ook met het feit dat een stad die geen auto's heeft wel een veilige en aangename omgeving kan zijn. Dus dat het eerder een zege is dan een vloek.

Mensen kunnen er ook uit leren dat sommige verplaatsingen, die ze anders automatisch met de auto doen, ook op een andere manier kunnen plaatsvinden.

Of de provincie zelf zo een initiatief kan nemen, is een ander paar mouwen.

Collega Maes verwijst naar het Brussels gewest, maar ik wil er toch op wijzen dat het Brussels gewest 150 km² is voor meer dan 1 000 000 inwoners, met een uitgebreid openbaar vervoersnetwerk van metro's, trams, enz.

Om dat met 1 400 000 inwoners op 3 000 km² te doen, is een ander paar mouwen.

Het gaat hier over 65 gemeenten, en niet over 19 gemeenten, die men op dezelfde lijn moet krijgen.

Ik denk ook dat bijvoorbeeld onze provinciale mobiliteitsdienst momenteel niet echt is uitgebouwd om een dergelijke actie volledig op touw te zetten.

Dat neemt niet weg dat het, door de nuances die door de collega zelf zijn aangebracht, het onderzoeken waard is of dat eventueel in overleg met de gemeenten en de politiezones kan georganiseerd worden. En als het dit jaar niet kan, is het misschien volgend jaar dat ik daar positief kan op antwoorden.

DEBATTEN

Vind ik het een sympathiek voorstel? Absoluut.
Vind ik het een haalbaar voorstel? Daar ben ik nog zo zeker niet van.
Wil ik het onderzoeken? Zeer zeker.
Dank u.

PUNT 3

WATERLOPEN: INTERREG IVA-PROJECT "INVASIEVE EXOTEN IN VLAANDEREN EN ZUID-NEDERLAND": DEELNAME VOOR EEN MAXIMALE PROVINCIALE BIJDRAGE VAN 231 700,56 EUR

Stemming

PUNT 4

PSBUSO SPECTRUM BUGGENHOUT: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE OPRICHTING VAN EEN NIEUWE KLASSENVLEUGEL (ADMINISTRATIE, KLASSEN EN DIENSTLOKALEN)

Stemming

PUNT 5

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VASTSTELLING VAN DE AANGEPASTE VOORWAARDEN VOOR DE UITBREIDING VAN HET MS-DISTRIBUTIENET (INLUSSEN VAN HET HOOGSPANNINGSNET)

Stemming

PUNT 6

MOTIE VAN DE MEERDERHEIDSFRACTIES OVER DE NAUTISCHE TOEGANKELIJKHEID VAN HET KANAAL GENT-TERNEUZEN – BOUW VAN EEN NIEUWE ZEESLUIS TE TERNEUZEN

De heer voorzitter

Vooraleer we beginnen moet ik laten stemmen over de hoogdringendheid. We moeten tweederdemeerderheid halen. Mijnheer Fiers, u vraagt het woord over die stemming?

De heer Fiers

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik enigszins verbaasd was. Ik was zelfs een beetje verveeld met wat zich nu voordoet. Wij krijgen hier ter zitting kennis van een motie die we hier gevonden hebben op de banken. Ik denk nochtans dat er voldoende gelegenheden waren in de voorbije dagen om daar ook de andere fracties bij te betrekken. Gisteren was er nog een zitting van het uitgebreid bureau waar dit had gekund. Ook daar is dat niet gebeurd en dat betreur ik ten zeerste. Ik hoef hier maar eventjes te verwijzen naar wat collega fractieleider Liebaut daarnet vertelde over goed fatsoen en het meedelen van stukken, net op tijd. Ik betreur dat ten zeerste.

Ik zie op dit moment ook niet in wat nu de hoogdringendheid is. Wij hebben een resolutie gezien in het Vlaams parlement die wellicht aan dit document voorafgegaan is. Ik vraag mij af of het nu persé nodig is om dit op 24u tijd, of nog minder dan dat door deze raad te jagen. Ik zou voorstellen dat dit wordt bekeken op de volgende raad.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij zullen de hoogdringendheid wel goedkeuren, omdat wij de ontsluiting van de haven van Gent en de zeesluis voor de nautische toegankelijkheid in Terneuzen zeer belangrijk vinden voor de verdere expansie van de haven. Wij willen het zeker als fractie niet op ons geweten hebben, dat wij in deze tijden van tewerkstelling (die toch wel bijzonder onzeker geworden zijn) waar deze motie enig verschil zou uitmaken, mochten wij die pas een maand later insturen. Ik begrijp natuurlijk de bezorgdheid van de collega. En: "Boer hoedt u, wanneer de vos de passie preekt." We hadden het daarnet nog over hoffelijkheid en beleefdheid.

Ik wil er even op wijzen dat tijdens de mondelinge vraag ik mijn amendement hier heb ingediend bij de dienst Griffie. Het was dus nog perfect op tijd om u daarover in te lichten. Het is een beetje gebaseerd op een voorstel van resolutie die op 14 januari in het Vlaams parlement is goedgekeurd. Ik lees daar onder meer dat ook iemand van Groen!, mevrouw Dua, mee heeft mogen ondertekenen. Dat ligt natuurlijk mee aan de basis. Het cordon sanitair in de Oost-Vlaamse provincieraad is blijkbaar nog groter dan het Vlaams Belang. Daar hebben de twee onafhankelijke provincieraadsleden ook niet eens de kans gekregen. Blijkbaar is men zeer sectair hier in deze meerderheid, enkel de meerderheid en niets anders dan de meerderheid. Ik vind dat bijzonder betreurenswaardig dat deze meerderheid zich daar eens te meer aan bezondigt.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,

Ik had als eerste het woord gevraagd bij dit punt, omdat ik juist de hoogdringendheid van dit punt wilde verdedigen. Ik dacht dat dat vanuit de meerderheid - die deze motie heeft ingediend - zou verantwoord zijn. Wanneer wij een beroep doen op de hoogdringendheid heeft dat gewoon te maken, met de zeer korte termijn, waarbinnen de Vlaamse regering nog kan beslissen. Die wacht vanaf vandaag tot aan de datum waarop zij niet meer zullen mogen beslissen ingevolge de kieswetgeving. Vandaar dat wij als meerderheid deze motie vandaag ingediend hebben en dat wij een beroep doen op de hoogdringendheid. Uiteraard zullen we met veel genoegen zien dat de andere fracties zich bij ons aansluiten. De bedoeling was dat wij in het belang van Oost-Vlaanderen en in het belang van het havengebied unaniem een dergelijk voorstel aan het adres van de Vlaamse regering zouden goedkeuren. Dat was in elk geval de aanvankelijke bedoeling, Mijnheer de Voorzitter. Wij doen een uitdrukkelijk beroep op de hoogdringendheid om de reden die ik daarnet heb verteld.

De heer voorzitter

We gaan stemmen over de hoogdringendheid die ik voorbarig had aangekondigd. Ik dacht dat we eerst gingen stemmen en dan inhoudelijk gingen discussiëren, maar er waren een paar mensen die over die hoogdringendheid wilden spreken.

Excuseer mij, Mijnheer Liebaut, dat ik u niet eerst het woord heb gegeven. Dat is een fout van de voorzitter.

De stemming over de hoogdringendheid moet tweederden van de meerderheid halen.

Stemming

De heer voorzitter

De motie zelf.

Mijnheer Liebaut nu eerst, de indieners van de motie.

DEBATTEN

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, ik denk na al wat er al gezegd is dat ik niet alleen moet beroepen op die hoogdringendheid, maar ook op de actualiteitswaarde van deze motie en op het feit dat het hier gaat over het provinciaal belang. De aanleiding waarom deze tekst is ingediend, is gewoon de unanieme overeenkomst die gesloten is tussen de gedelegeerden van Zeeland en van Oost-Vlaanderen, aangaande de noodzaak van deze nieuwe Zeesluis in Terneuzen. Het stakeholdersadviesforum heeft uiteindelijk geleid tot een doorbraak, waarvan wij hopen dat alle instanties nog verder zullen betrokken zijn bij de eindbeslissing en dat zij dat standpunt zullen delen. De bedoeling van deze motie is dat deze raad in functie van dat provinciaal belang die overeenkomst zal ondersteunen en dat wij bij de Vlaamse regering zeer ernstig aandringen opdat zij met spoed een principiële beslissing zou treffen omtrent de bouw van deze zeesluis.

Er is niet alleen vandaag de crisis, Mijnheer de Voorzitter, er staat vandaag nog in de krant dat Vlaanderen in het peloton van de meest welvarende regio's een paar stappen is teruggetreden. Wij staan vandaag, van de 131 Europese regio's, op de 31ste plaats. Vorig jaar nog op de 29ste. Met andere woorden, dat op zich is al een signaal dat wij niet alleen de Vlaamse regering, niet alleen het Vlaams parlement maar ook de provincieraad, de gemeenteraad, de privésector, alle hens aan dek moeten roepen om inderdaad het tij te keren, zeker vandaag in deze crisistijd.

Het belang van de havens is een historisch gegeven, Mijnheer de Voorzitter. Ter ondersteuning van het belang van de haven van Gent, die samenhangt met het belang van de Antwerpse haven en de haven van Linkeroever (wat ook Oost-Vlaams grondgebied is) durf ik daar even naar verwijzen. Het belang van de havens wordt door de geschiedenis gewoon bewezen. Als Vlaanderen ooit zo welvend geweest is, eigenlijk de meest welvarende regio van West-Europa, dan was dat dankzij en mede dankzij de haven van Brugge.

Als wij geconfronteerd worden met de schilderkunst van de Italiaanse en Vlaamse primitieven, dan merk je een enorm verschil en je moet hiervoor niets van schilderkunst kennen. Als zo'n innovatiekunst, zo'n talent aanwezig was op zo'n moment, dan heeft dat te maken met de economische bloei van onze gewesten die op dat moment toch buitengewoon vooruitstrevend waren. Die rol is nadien overgenomen door Antwerpen, dat het centrum werd van het handelsleven van heel Europa en op dat moment zelfs van de hele (toen bekende) wereld. Het verhaaltje dat de welvaart van Vlaanderen zou geëindigd zijn eind 16de eeuw gaat volgens nieuw historisch onderzoek niet op. Dat zou nog doorgezet zijn tot in de 18de eeuw.

Mijnheer de Voorzitter, als we dan in de 19de eeuw de enorme industriële expansie van België kennen, die op dat moment de wereldleider wordt, dan gaat dat samen met de expansie van de Antwerpse haven. Met andere woorden er zijn voldoende historische argumenten om het belang van een haven te onderlijnen en te ondersteunen. Ook de mogelijkheden die een haven heeft of moet hebben, moeten zo maximaal mogelijk uitgebreid worden. Dat is de traditie, Mijnheer de Voorzitter, maar niet iedereen is daarmee gediend.

Als u mij toestaat wil ik u toch even herinneren aan de jaren toen de Gentse haven haar zeer grote expansie kende. Dat was in de jaren 60 met de vestiging van een aantal zeer grote bedrijven. Ikzelf heb als getuige op het terrein kunnen zien wat dit betekend heeft voor de regio Waasland. Voor de eigen gemeente waarvoor ik een stuk verantwoordelijkheid droeg. Hoe op dat moment mensen konden gaan werken in sectoren die zoveel meer per uur betaald, dan in de bedrijven die in dat textielstadje of in die haarsnijderij betaald werden. Dat was echt welvaart scheppen, en niet alleen voor mijn eigen gemeente maar ook voor de hele regio daar rond. Uiteraard is het niet alleen betekenisvol voor het Land van Waas geweest, maar ook voor de stad Gent en voor een groot deel van Oost-Vlaanderen. Daarnaast is er, als ik er de aandacht mag op te vestigen, de expansie geweest van de Linkerscheldeoever. Wij moeten niet alleen aandacht hebben voor de haven van Gent, de Kanaalzone, voor die zeesluis in Terneuzen, wij zouden eigenlijk ook meer aandacht moeten hebben voor de ontwikkeling van de Linkerscheldeoever. Dat gaat ons ook pertinent aan. We zouden daar eigenlijk meer aandacht moeten voor hebben, maar ook veel meer over discussiëren en praten.

De Vlaamse regering heeft nu beslist dat wij tegen 2020 opnieuw een eerste plaats moeten innemen in die Europese regio's als een van de meest welvarendste. Mijnheer de Voorzitter, dat kan alleen maar als onze havens, als economische poorten van Vlaanderen, de maximale kansen kunnen krijgen. Op dit moment is dat niet het geval om de eenvoudige reden dat heel de haven van Gent zwaar gehandicapt is. Er zijn drie sluisen. De meeste gebruikte sluis op dit moment is de Westsluis. Ze laat maar schepen toe met een diepgang van 12,5 meter. Dat is vandaag met de huidige ontwikkeling onvoldoende. Met andere woorden we zijn veel meer gehandicapt dan enige andere haven van het Noordzeegebied. De concentratie van belangrijke havens in beperkt aantal kilometer is kolossaal. Dat is een havengebied vanaf Londen, Duinkerke tot in Rotterdam en dan onze eigen havens. Dat is bijna uniek in de wereld. Met andere woorden de potenties van welvaartsbehoud en welvaartsgroei zijn eigenlijk aanwezig. Ze zijn eigenlijk enorm. Maar de haven van Gent is gehandicapt door het feit dat de toegang tot de Westerschelde eigenlijk beperkt blijft.

Mijnheer de Voorzitter, er is op dit moment de beslissing tot het uitdiepen van de Westerschelde. Die overeenkomst is gesloten. Dat is allemaal achter de rug en dat kan dus gebeuren. Het zou toch doodjammer zijn indien wij als haven van Gent, als Oost-Vlaanderen van die nieuwe situatie niet zouden kunnen mee profiteren. En dat het alleen maar in concreto de haven van Antwerpen zou zijn en de haven van Vlissingen. De uitdieping van de Schelde speelt mee in het voordeel van de haven van Vlissingen en wordt zo een steeds grotere concurrent van onze Gentse haven. De Nederlanders trekken onvoorstelbare bedragen uit om dit havengebied uit te breiden. Dat zijn dus de twee bedreigingen die er bestaan: namelijk dat wij niet profiteren van die uitdieping van de Westerschelde en dat wij met de concurrentie met Vlissingen het niet aankunnen bij gebrek aan een betere moderne zeesluis. Er is de capaciteitsbeperking wat de schepen betreft, want het is maar een beperkte tonnage dat de haven van Gent kan bereiken. Er is een zeer groot risico dat die huidige sluis zou uitvallen door een accident, een technisch defect, waardoor in feite de handicap voor die haven alleen maar onvoorstelbare proporties aanneemt. Die uitval, Mijnheer de Voorzitter, zou dramatisch zijn, want die twee andere sluisen zijn zo beperkt. Ze functioneren eigenlijk weinig in de praktijk en betekenen weinig voor de haventrafiek. We mogen uiteindelijk dat risico niet nemen.

Ten slotte de laatste troef op tafel. De schepen krijgen wereldwijd steeds een grotere diepgang. Dat is een proces dat niet te stuiten valt. De tonnage van de schepen wordt steeds groter. Het is een proces dat vooruitgang maakt en waar wij dus niets kunnen aan doen. Het zou dus eigenlijk niet verstandig zijn als wij als Oost-Vlaanderen, als streekbestuur, niet alle hensen aan dek zouden roepen opdat die Vlaamse regering die stap zou zetten. Of onze motie indruk gaat maken op die regering, weet ik niet. Maar misschien wel meer dan dat wijzelf inschatten.

Ik stel vast dat de twee vergaderingen die plaatsgehad hebben hier in deze zaal naar aanleiding van de missing links en de problematiek van de waterwegen en dergelijke in november 2005 en in maart 2007 dat dit blijkbaar toch gespreksstof geworden is in het Vlaams parlement. Met andere woorden het werk dat hier geleverd is, is niet in het luchtledige gebeurd. Het heeft zijn weerklank gehad. Vandaar ook mijn vertrouwen dat onze motie indien hij voldoende gedragen wordt, door een zeer ruime meerderheid en liefst door iedereen, dat wij inderdaad enige invloed kunnen uitoefenen op die Vlaamse regering. Dus de inzet, Mijnheer de Voorzitter, dat is een zo spoedig mogelijke beslissing. Een principiële beslissing zodat die nieuwe zeesluis voor schepen met een grotere diepgang en met een grotere capaciteit, dat die daar zo snel mogelijk komt.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat collega Liebaut als laatste gezegd heeft, ik denk dat deze motie zeker invloed zal hebben op de verdere besluitvorming. In het verleden is dat ook bewezen met andere. We zullen het later in deze raad nog hebben over de betekenis van de provincies. Met de motie zullen we aantonen dat we inderdaad de belangenbehartigers zijn van een regio als Oost-Vlaanderen.

DEBATTEN

Collega Liebaut heeft reeds gewezen op het unanieme positieve advies van de SAF. Er is ook de unanieme resolutie in het Vlaams parlement en er is vorige week vrijdag de positieve uitspraak van de Vlaamse minister-president hier in Gent op de havenreceptie voor de sluis. Wat dat betreft is alles op dit ogenblik positief. Het is daarom ook van belang, dat wij als regionaal bestuur, dat mee ondersteunen, want de weg is nog niet ten einde. Het begint pas nu. Dit is een positief advies, maar dit zal verder onderhandeld moeten worden tussen Vlaanderen en Nederland, ook over de financiering van het project. In die zin is het ook van belang dat alle hens aan dek staan. De minister-president moet kunnen zeggen in die besprekingen dat Vlaanderen in al zijn politieke geledingen daar achter staat. Dat is inderdaad van belang.

Mijn collega heeft reeds gewezen op de gevolgen voor onze provincie en voor Gent indien dit niet zou doorgaan. Het staat ook in de tekst van het SAF dat de Nederlanders dan alleen nog akkoord gaan met de bouw van een kleine sluis, die enkel bestemd is voor de binnenscheepvaart. Dat betekent met de evolutie die hij heeft geschetst er rechtstreeks en onrechtstreeks een totaal van 80 000 tewerkstellingsplaatsen direct in gevaar komen.

Ik denk dat we ons dat niet kunnen permitteren. We zouden de provincie in een ondergang brengen en dat kan niet. Dit is van levensbelang voor Gent, maar Gent is bij deze ook de provincie, want de mensen die daar werken, wonen in de hele provincie. De collega heeft dat daarnet reeds geschetst. Ik ga mij niet uitspreken over die technische modaliteiten die zijn genoemd. Dat is ook de evolutie en we moeten daar rekening mee houden. Als we dat niet doen, dan zitten we voor een calamiteit.

De randvoorwaarden bij die bouw die daaraan verbonden zijn, zijn ook positief. We kunnen die onderschrijven. Wat die voorwaarden zijn, vertel ik straks. Ik wil eerst ook nog vermelden dat ook het MER-rapport positief is. Dat is ook van belang.

De voorwaarden zijn:

1. Dat er geen verder ruimtelijk verlies mag zijn voor de bedrijven. We hebben dat hier dikwijls geuit in deze provincieraad.
2. Dat er ook geen ingreep mag zijn op de woonkernen. We zijn als provincie al jaren bezig voor die ruimtelijke ordening, die verbetering eigenlijk in de kanaalzone. We zijn daar al jaren mee bezig en we geven het goede voorbeeld.
3. Dat er ook een goede spoorverbinding komt langs de Kanaalzone. In de laatste gemeenschappelijk commissie is dat uitdrukkelijk aan bod gekomen. Ook eigenlijk een verzuchting van de provincie dat er een betere aansluiting komt. Ik verwijs naar onze mobiliteitsdiscussies op de autostrade van Antwerpen naar Knokke.
4. Dat er ook wat betreft de calamiteit en het veiligheidsbeleid dat dit gezamenlijk en op een goede manier uitgewerkt wordt. Belangrijk is ook dat er een gemeenschappelijk nautisch beheer wordt gevoerd en dat de aspecten van de verzekering ook aan bod komen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De voorwaarden die daar rond staan, zijn eigenlijk zaken waar we al mee bezig zijn en die ons kunnen laten zeggen dat wij hier volkomen achter dit advies van de staf staan en dat wij dit project willen steunen. Vandaar ook de hoogdringendheid, want de regering moet nog beslissingen nemen. Zij moet kunnen onderhandelen en de tijd is kort.

De collega heeft het reeds gezegd, dat ik samen met mijn fractie, wij, ons volmondig daarbij aansluiten. Vandaar dat wij medeauteur zijn van deze motie en dat ik een oproep doe zodat deze raad zich straks unaniem uitspreekt voor de goedkeuring van deze motie.

Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als medeauteur en tevens medeondertekenaar namens onze fractie, dank ik de collega's voor hun zeer duidelijke krachtige toelichting met betrekking tot deze motie. Het verheugt mij uiteraard als Gentse en socialiste dat ons provinciebestuur hiermee een sterk signaal onderstreept en onderschrijft.

Besluitend, Mijnheer de Voorzitter, vraagt deze provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de Vlaamse regering om ten spoedigste een principiële gunstige beslissing te nemen omtrent de bouw van een nieuwe zeesluis te Terneuzen om de noodzakelijke besluitvorming via het bewindslidenoverleg verder te ontwikkelen en spoedig af te ronden. Op die manier kan aan de grensoverschrijdende technische scheldec commissie de uitvoeringsopdracht gegeven worden, om de noodzakelijke verdere vervolgstappen uit te tekenen, implementatie in het meerjarenprogramma infrastructuur, ruimte en transport, afspraken rond financiering, vergunningenbeleid, verdere ontwikkeling zesrandvoorwaarden. Zodat de werken ten laatste begin 2013 kunnen aangevat worden en in 2018 kunnen worden afgerond.
Tot zover.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw. Dat was de toelichting van de indieners. Het is normaal dat zij eerst toelichten en dat dan het debat verder gaat met al wie het woord vraagt.

De heer Fiers

Ik vond het opmerkelijk dat men tegenwoordig niet meer zijn hand moet opsteken om het woord te krijgen, maar vooruit.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er is hier al verwezen in de tussenkomst van fractieleider ...

De heer voorzitter

Alleen de meerderheid heeft blijkbaar lange tenen, Mijnheer Fiers.

De heer Fiers

Neen, neen ik zal hier onmiddellijk demonstreren dat wij ook lange tenen hebben.

In de tussenkomst van collega Veys is reeds verwezen naar de resolutie van het Vlaams parlement. Ik wijs erop dat dit een resolutie is die ingediend werd door vertegenwoordigers van zes verschillende partijen, waaronder ook mijn partij. Dat is wel degelijk het geval, want Vera Dua heeft dat namens Groen! ondertekend. Ik had eigenlijk wel verwacht dat men de decentie zou gehad hebben, om ons ook te vragen dit mee in te dienen, aangezien het een parallelverzoek is met wat in het Vlaams parlement gebeurd is.

Inhoudelijk staan wij natuurlijk achter wat hier nu wordt voorgesteld, maar dan wel met de nuances in de resolutie die door het Vlaams parlement zijn opgenomen. Niet in het minst moet ik eventjes de waterhuishouding vermelden. De bouw van een tweede zeesluis heeft onvermijdelijk consequenties daar naartoe.

Collega's, ik denk dat wij ons bewust moeten zijn van het feit dat we hier zitten in een verhaal of-of. Ik verwijs naar heel de beweging van het Schipdonkkanaal. Als wij deze resolutie, deze motie goedkeuren, dan moet men de consequenties daarvan inzien dat dit verhaal afgelopen is, want daar stemt men eigenlijk impliciet ook voor. Men heeft er langs alle kanten rondgefietst, maar dit is uiteindelijk waar het ook mee over gaat. We kiezen voor de haven van Gent, maar dan kiezen we niet voor het Schipdonkkanaal.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is logisch dat wanneer wij pleiten voor de hoogdringende bespreking van deze motie dat wij dit vandaag ook zullen goedkeuren. Deze meerderheid heeft zelfs niet eens meer de hoffelijkheid om met een goed excuus af te komen, want waarom mocht een partner in het Vlaams parlement wel mee tekenen en nu ineens niet meer. Ik hoor dat de diverse fracties hebben meegeschreven, waardoor ik mij moeilijk kan voorstellen dat dit deze ochtend op een kladje is gebeurd in een bureau van een gedeputeerde. Er zullen daar wel zeer diepzinnige gesprekken en discussies zijn aan voorafgegaan. En er zullen zich daar wel zeer wijze mannen en vrouwen over gebogen hebben. Het getuigt van weinig klasse van de meerderheid om op zo'n wijze te werk te gaan, maar we zullen ons daar maar bij neerleggen. Het gaat om een zeer belangrijk dossier en ik heb het al met zoveel woorden gezegd dat men over de partijgrenzen heen tot een consensus zou moeten komen.

Collega's, het is al met zoveel woorden beklemtoond en ik sluit mij graag aan bij het ongelooflijke belang van de realisatie van die zeesluis. Ik denk dat de diverse auteurs zich konden inspireren op de betrokken resolutie. Ik zie soms woordelijke overnames dus ik geef toe dat we het warm water niet meer moeten uitvinden, maar ik ben blij bij deze dat men zich heeft kunnen inspireren door een door alle politieke partijen goedgekeurde resolutie van het Vlaams parlement.

En eer, wie eer toekomt. Het was mevrouw Hoebeke van Open VLD die daar het initiatief heeft genomen tot deze resolutie. Hier was het blijkbaar de CD&V die als eerste het woord vraagt en zich als voortrekker opstelt. In ieder geval, Collega's, onze fractie zal deze motie goedkeuren, want ook wij delen deze bezorgdheid. Ook ik ben tijdens de receptie van het Gentse havenbedrijf gedeputeerde Vercamer tegen het lijf gelopen. Ik heb daar dus, zoals ook de toehoorders, kunnen vernemen welk belang en welke noodzaak men legt op die ontsluiting van de haven van Gent. Bij deze is het de voorzitter van het Gentse havenbedrijf of de schepen van de haven van Gent, Sas van Rouveroij, die een belangrijke pleitbezorger is, en hij heeft, op een stijl die hem eigen is, altijd gewezen op het belang van die ontsluiting.

Tot slot wensen wij toch nog even mee te geven, dat wanneer de fractievoorzitter van de sp.a stelt, dat zij als socialiste dit hier ondersteunt, dan vraag ik mij af als welk soort socialiste. Is dat als socialiste en progressieve? Als socialiste en andere? Het is zeer divers 'socialiste'. En Anciaux? Ik denk dat men zich toch nog even zal moeten bezinnen over welke interpretatie, of moeten wij daar de interpretatie van uw goede vriend Eric De Bruyne aan geven? Over welke soort socialisten gaat het hier? In ieder geval ben ik blij dat ook vanuit socialistische hoek men dit initiatief ondersteunt en zijn wij blij ook als Vlaams Belang onze schouders daar onder te zetten.

Dank u.

De heer voorzitter

Mag ik het document ter stemming voorleggen? Iedereen is akkoord?

Stemming

De voorzitter stelt voor om de punten 7 en 8 samen te behandelen. De raad stemt hiermee in.

PUNT 7**INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE VERLEGGING VAN BUURTWEG 14 TE WAASMUNSTER****PUNT 8****INTERPELLATIE VAN JAN FIERS OVER DE VERLEGGING VAN BUURTWEG 14 TE WAASMUNSTER****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het dossier waarover ik hier vandaag wens tussen te komen is een dossier met een lange baard. Ik hoop dat wanneer wij hier vandaag spreken over de problematiek van de buurtweg 14 te Waasmunster, dat wij allemaal fris geschoren de raadzaal zullen verlaten. Wanneer wij kijken naar de manier waarop de deputatie dit dossier behartigt, zowel de belangen van de inwoners van Waasmunster, als van de mensen die bezorgd zijn om de goede werking van de toezichhoudende overheid, dan komen wij toch van een kale reis terug en denk ik dat de lange baard van dit dossier zal blijven staan. Dit lot is ons blijkbaar beschoren. Toch is het belangrijk dat wij hier als provincieraad, de deputatie vatten over dit dossier waarin al meerdere instanties het woord hebben genomen, maar waar toch een finale oplossing en een rechtszekerheid nog steeds niet gegarandeerd wordt. Men zou dit toch vermoeden wanneer de deputatie van Oost-Vlaanderen zich met dit dossier bemoeit, want de deputatie is in het verleden al beroemd om haar besluitvaardigheid en om haar duidelijkheid. Toch stel ik vast dat wij nog steeds op onze honger blijven zitten.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, een minuutje. We luisteren mensen. Er is buiten plaats genoeg om te praten.

De heer Veys

Wat is nu in een notendop het belang van de provincie Oost-Vlaanderen en in het bijzonder van de deputatie? Dat is die belangrijke beslissing van 8 april waar op het verslag van gedeputeerde Vercamer werd beslist om op basis van artikel 27 de wet op de buurtwegen te starten. Het is namelijk zo, dat om een verder vervolg te kunnen krijgen van dit dossier, de deputatie in al haar wijsheid geoordeeld heeft dat de ideale oplossing was dit dossier te ontmijsen. Natuurlijk stelt zich de vraag in welke zin dit ontmijsd wordt en wiens belangen de deputatie heeft behartigd. Ik ga ervan uit dat dit het provinciaal belang is en dat zij dit vandaag nog steeds doen. Maar ik denk wel dat zij met een aantal krachtigere argumenten gaan moeten komen, dan dat zij tot op heden doen.

In haar briefwisseling aan de bezorgde Oost-Vlaming stel ik niet alleen vast dat de deputatie talmt met haar antwoord, men doet er ook maanden over om de bezorgde burger te antwoorden. Wanneer de burger dan uiteindelijk het antwoord krijgt, dan stuurt men hem met een kluitje in het riet. Bijvoorbeeld: "We hebben het gevonden, we gaan een brief sturen naar het gemeentebestuur van Waasmunster". Ik denk dat de deputatie in andere dossiers soms veel besluitvaardiger is en veel rechtlijniger. In dit dossier is het getalm zonder grenzen en zonder weerga.

Wat moet hier in feite het handvest zijn? Waarop moeten wij ons richten? Enerzijds op de wetgeving en anderzijds op "wat is behoorlijk bestuur?" In deze denk ik dat er helemaal geen sprake kan zijn van behoorlijk bestuur, want de deputatie is er niet in geslaagd om in haar noodlottige beslissing van 8 april 2004 voldoende te motiveren. Het kan natuurlijk wel eens gebeuren dat de deputatie een keer te kort ziet. Wie zonder zonden is werpe de eerste steen. Maar er is een spreekwoord die zegt: "Wie volhardt in de boosheid ..., en de voorzitter kan mij altijd in het Latijn aanvullen maar, dat volharden in de boosheid, duivels is. Blijkbaar houdt men daaraan. Ik denk dat de deputatie toch zou moeten blijk geven van gezond verstand, maar doet dat in deze zeker niet.

Er zijn ook uitspraken gedaan op andere niveaus, ik verwijs naar de Raad van State en naar de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, namelijk de provincie zou enerzijds een standpunt ingenomen hebben dat onvoldoende werd gemotiveerd en anderzijds waar zelfs de toezichhoudende overheid zich boven de provincie duidelijke vraagtekens bij stelt.

DEBATTEN

Collega's, ik denk dat in dit dossier het heel belangrijk is, dat als er een uitspraak is, er ook herstel moet optreden. Hier laat de deputatie na om haar verantwoordelijkheid op te nemen wanneer blijkt als er bepaalde maatregelen werden genomen en waar rechtscollèges ook uitspraken over doen, dat die ten onrechte zijn gebeurd. Er is op dat moment onmiddellijk de plicht tot rechtsherstel. Blijkbaar wenst de deputatie daar niet aan mee te werken en wenst zij daarin geen enkele actieve rol te spelen, daar waar zij als toezichthoudende overheid wel degelijk haar rol heeft. Wat is de reden daarvoor? Waarom talmt de provincie zo in haar taken? Men kan daar een aantal beschouwingen bij maken. De deputatie kan dat perfect weerleggen, maar men geeft de indruk dat men niet zou kiezen voor het provinciaal en dus het algemeen belang. Blijkbaar zijn er andere belangen in het spel. Zo ja, dan had ik die graag vernomen. Het staat de gedeputeerde altijd vrij om die toe te lichten en te motiveren. En zo neen, als het hier toch gaat om het provinciaal belang en het algemeen belang te motiveren, toon dan eens aan hoe u als deputatie opkomt voor dat algemeen belang, want daarin slaagt u niet. Integendeel, u vertraagt met allerlei manoeuvres. U ontwijkt. U probeert personen die aandringen op hun rechten met een kluitje in het riet te sturen.

In ieder geval is het zeer belangrijk, dat na het arrest van de Raad van State omtrent buurtweg 14, de deputatie haar verantwoordelijkheid opneemt en dat ze daar ook concreet een gevolg aan verbindt. Dat is toch wel zeer belangrijk. Er komen talrijke beslissingen bij de deputatie in verband met uitspraken van de Raad van State en toevallig in dit ene dossier is ineens de deputatie door stomheid geslagen, en ik heb het dan over verbale stomheid.

Men is in feite niet in staat om een concrete actie te ondernemen of om een concreet antwoord daarop te bieden. Gedeputeerde Hertog zal straks misschien kunnen toelichten hoe dat hij gans die manier van werken ziet binnen zijn tragewegenbeleid. Ik denk dat dit een perfect voorbeeld is, van hoe je actief kunt wegen op de politieke besluitvorming. U hebt een aantal principes vooruit gesteld binnen het tragewegenbeleid, hoe koppel je de belangen daaraan? Hoe verantwoordt u als gedeputeerde verantwoordelijk voor het tragewegenbeleid dergelijk dossier dat de deputatie op deze wijze optreedt. Collega's, volgens mij dient er toch heel duidelijk gesteld te worden, wat er dient te gebeuren, als de gemeente niet doet wat ze moet doen inzake haar taken van medebewind.

Ik ben benieuwd naar het antwoord. Wanneer de deputatie daar vaststelt of daarop gewezen wordt, dat wanneer de deputatie moet optreden, wat doet de deputatie dan? Welke maatregelen heeft ze genomen en zal zij nemen? Ik denk dat dit heel belangrijk is en dat men daar concreet tegen optreedt. Zeker in verband met de vernietiging van dit arrest van de Raad van State, moet er een duidelijk handelingsscenario opgesteld worden door de deputatie. Wij nemen akte van het arrest. Niet zoals men dat nu gedaan heeft, namelijk briefwisseling ophouden of zolang wachten tot wanneer in feite het kalf verdrongen is, of tot wanneer men stilletjes hoopt dat geen haan er nog naar kraait dat niemand ooit weet wat de oorspronkelijke situatie geweest is wat de concrete historiek is van het dossier. Ik betreur ten zeerste in deze de manier van optreden van de deputatie. De deputatie die altijd zegt: "goed voor ieder van ons", maar blijkbaar toch niet voor iedereen als het over dit dossier gaat. Vandaar toch wel mijn hoge aandrang om duidelijkheid te verschaffen in dit dossier. Dank u.

De heer Fiers

Het is niet mijn stijl om in herhaling te vallen. Twee interpellaties over hetzelfde onderwerp betekent dat het feitenrelaas maar een keer moet gegeven worden. Ik wens wel een paar andere klemtonen te leggen. Vandaag hebben wij op de raad twee dossiers staan waarover geïnterpelleerd wordt en waar de deputatie verwickeld is in een bittere juridische strijd tussen zichzelf en individuen, burgers, verenigingen, vennootschappen. Het lijkt mij bijzonder merkwaardig dat men probeert om op het ogenblik dat het moeilijk wordt, om dan een oud standpunt te handhaven. Men probeert toch te zoeken naar allerlei mogelijke wegen om op een elegante manier er uit te raken. Terwijl het mijns inziens van meer geweten getuigt, zelfs van meer goed bestuur, van meer daadkracht, als men toegeeft dat men een fout gemaakt heeft. Daar is geen schande aan.

We hebben op dit moment in dit dossier een aantal juridische werkelijkheden die op de deputatie afkomen. Het is inderdaad bijzonder merkwaardig dat wij op dit moment niet echt weten wat het standpunt in dit dossier van de deputatie is en welke initiatieven zij plant om te nemen in dat kader. Stel u voor, Dames en Heren, welk effect dat heeft op de beeldvorming. Het gaat hier over een privaat domein, een private eigenaar of een vennootschap die partij is, in dit geding. Niet onbemiddeld, maar dat zal u ongetwijfeld ook weten. Aan de andere kant heb je dan een milieuvereniging, heb je een gemeentebestuur, heb je het provinciebestuur. Dit zijn de partijen die geïmpliceerd zijn in heel die situatie. Stel u voor welk effect dit heeft op de beeldvorming, naar de buitenwereld toe. Het feit dat de provincie eigenlijk geen standpunt inneemt, terwijl zij hier de plicht heeft om toch minstens te verantwoorden wat zij van plan is om te doen. Ik kan mij voorstellen dat daar wat wrevel begint over te bestaan, heel wat wrevel zelfs bij de mensen die betrokken zijn. Moet dit inderdaad uitgelokt worden door burgers? Moeten zij naar de rechtbank trekken om een dergelijke beslissing en om een oplossing voor dit dossier gedaan te krijgen? Ik vind dit eigenlijk geen goed bestuur. Ik vind dit een ontlopen van verantwoordelijkheid, maar ik zal met veel belangstelling luisteren naar het standpunt van de deputatie, misschien is daar wel een aannemelijke verklaring. Ik ben zeer benieuwd.

De heer voorzitter

Wij waren allen in verwachting. Mijnheer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dit is inderdaad al een zeer oud dossier. De collega's hebben elk hun eigen beknopte chronologie van de feiten weergegeven, afhankelijk van welke chronologie zij verkiezen. Het lijkt mij toch nuttig dat ik nog eens een volledige chronologie van het volledige dossier geef, al was het maar omdat er uitspraken gedaan zijn zoals: "allerlei manoeuvres van deputatie". Wij hebben in deze, voor zover ik mij kan herinneren, alleen maar de standpunten van de administratie gevolgd. Wij zouden ook een juridische strijd hebben met een aantal mensen, maar we hebben in deze helemaal geen juridische strijd. Er loopt geen enkele juridische strijd met wie dan ook. Ik ga dus gewoon even de chronologie van de feiten weergeven.

Op 23 juni 1992, George Bush senior, was toen nog president van de Verenigde Staten. Op datzelfde moment beslist de gemeenteraad van Waasmunster om een gunstig advies te verlenen met betrekking tot de gedeeltelijke verplaatsing van buurtweg 14. De procedure die hier wordt gevolgd is die van artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen. Op basis van deze procedure beslist de deputatie op 8 oktober 1992 tot een gedeeltelijke verplaatsing van de buurtweg 14. Nog op basis van deze procedure keurt de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken en Ruimtelijke ordening op 9 maart 1993 deze beslissing van de deputatie goed. Op dat ogenblik is Bill Clinton 2 maanden president van de Verenigde Staten.

Op 11 juni 1993 dient de vzw Durme een annulatieberoep in bij de Raad van State tegen dit besluit van de minister. Tijdens de tweede ambtstermijn van Bill Clinton gebeurt er niets. Ook George Bush junior wordt tijdens zijn eerste ambtstermijn niet verontrust door dit dossier. Tijdens zijn tweede ambtstermijn wordt er een arrest geveld door de Raad van State op 16 december 2003 en een samenhangend rechtzettingarrest van 15 januari 2004 waarbij de Raad van State het besluit van de minister van 9 maart 1993 vernietigt. Als gevolg van deze arresten neemt de minister op 17 februari 2004 een ministerieel besluit, waarbij het besluit van de deputatie van 8 oktober 1992 van goedkeuring wordt onthouden.

DEBATTEN

Daarop volgend, u ziet de cascade, op 8 april 2004 beslist de deputatie om de gemeenteraad van Waasmunster te verzoeken om het na te houden van een nieuw openbaar onderzoek, en opnieuw te beraadslagen over buurtweg 14. Dat gebeurt ook op 5 mei 2006. Dan stelt de gemeenteraad van Waasmunster, na een voorlopige vaststelling en een openbaar onderzoek het rooiingsplan, voor een te verplaatsen deel van buurtweg 14 definitief vast. Op 27 september 2007 beslist de deputatie om een ongunstig advies te verlenen met betrekking tot dit rooiingsplan op basis van de overweging dat dit dossier meerdere essentiële tekortkomingen vertoont. Op 14 april 2008 beslist de minister om dit rooiingsplan van goedkeuring te onthouden, dit op basis van het ongunstige advies van de deputatie. Daaropvolgend bij brief van 22 juli 2008 vraagt de deputatie aan de gemeente Waasmunster om binnen een redelijke termijn haar intenties in dit dossier aan de deputatie mee te delen. De gemeente Waasmunster doet dit bij brief van 7 augustus 2008 en laat weten dat de juridische openstelling van de wegen op het oud vliegveld niet kan verzekerd worden. Het college van burgemeester en schepenen zal nu een minnelijke totaaloplossing trachten voor te bereiden. Bij brief van 15 januari 2009 hebben wij de vraag herhaald aan de gemeente om op korte termijn de in het vooruitzicht gestelde oplossing naar voren te brengen.

Collega's, ondertussen is Barack Obama president van de Verenigde Staten. Deze volledige chronologie van dit dossier en de houding van de deputatie na het ministerieel besluit van 17 februari 2004 moet in de eerste plaats begrepen worden vanuit een juridische context. Een context waarin de gemeenten hun initiatief moeten nemen om een oplossing te vinden voor de belemmering van het publiekgebruik van buurtweg 14.

Immers als zij van oordeel is dat de buurtweg moet open geplaatst worden dan voorziet artikel 13 van het provinciaal reglement dat het College van Burgemeester en Schepenen elke belemmering van het publiekgebruik van de weg onmiddellijk zal doen verwijderen. Als zij echter van oordeel is dat buurtweg 14 geheel of gedeeltelijk moet verlegd worden dan dient daarvoor ook de eerste stap te worden gezet door de gemeente. Het is de gemeente die exclusief bevoegd is, namelijk voor de opmaak van een rooilijnenplan die de basis moet vormen voor elke wijziging van een buurtweg. Met andere woorden als men nu opteert voor het publiektoegankelijk maken van buurtweg 14, dan wel voor de gedeeltelijke verlegging van de buurtweg, in beide gevallen ligt het initiatief in de procedure bij de gemeenten. Dit werd nog eens bevestigd in een uitvoerige nota die onlangs door de juridische dienst van de provincie werd opgesteld. Het is trouwens een logische regeling. Het is de gemeente die vanuit haar nabijheid vanuit de kennis van het terrein, subsidiariteitbeleid dichtbij de burger, het best geplaatst is om te oordelen over de tracement van de buurt- en voetwegen op haar grondgebied.

Er zijn nog een aantal andere facetten aan gekoppeld, bijvoorbeeld de rechten van de burgers waar al een paar keer naar verwezen is. Het staat natuurlijk elke burger vrij om voor de rechtbank een vordering in te leiden tot het herstel van de publieke toegankelijkheid van voet- of buurtwegen. In het recente verleden is dat trouwens al verschillende malen gebeurd.

Tot slot, Collega's, iedereen moet in deze dus zijn werk doen en iedereen mag in deze zijn rechten laten gelden. De deputatie doet dit door aan te dringen bij de gemeente om een oplossing en elk voorstel op basis van de bestaande regelgeving streng te beoordelen. De gemeente door daarover te beraadslagen, en door met een oplossing welke zij ook verkiest, voor de dag te komen. Als iedereen zich beperkt tot zijn of haar taak, dan zullen er volgens mij minder ongelukken gebeuren. Ik denk dat dit dossier lang genoeg aansleept, dat wij in deze de strikt juridische weg moeten volgen, dat dit de beste manier is om tot een goede oplossing te moeten komen in dit dossier.

Ondertussen is Barack Obama inderdaad president en zijn we sinds gisteren allemaal zeer hoopvol op een betere toekomst. Ik ben dus ook hoopvol dat dit dossier goed kan afgerond worden. Hoopvol maar niet naïef, maar we volgen dit dossier verder op.

De heer Fiers

Ik wil nog eventjes verdergaan. Ik dank de gedeputeerde voor zijn omstandig feitenrelaas. Het was bijzonder verhelderend. Maar ik blijf eigenlijk bij mijn vragen die ik op mijn interpellatie al had ingediend. Ik zal ze nog eventjes concreet stellen, want dat was ook hetgene waar de heer gedeputeerde of de deputatie zich kon op voorbereiden.

Is er met de gemeente Waasmunster overleg geweest of is er een overleg gepland? Ik bedoel dan ook meer dan alleen maar een brief sturen, want dat is te afstandelijk.

Wanneer de gemeente in gebreke blijft om een minnelijke regeling in voorkomend geval uit te werken en daar een resultaat in te boeken, welk standpunt neemt de deputatie dan in? Zij kan kiezen, ze kan ook niets doen of ze kan wel iets doen. En zo ja, als ze iets doet, welk standpunt zou ze dan kiezen? Op dit moment is het handig om die hete aardappel voor zich uit te schuiven.

Mijn concrete vraag is: als de gemeente blijft stilzitten, als er volgend jaar nog steeds niets gebeurd is (het is misschien beter als we daar een termijn op plakken) gaat de provincie dan zijn eigen prerogatieven opnemen?

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat we een beetje gevreesd hadden, is uitgekomen, namelijk dat we op onze honger blijven zitten. De gedeputeerde legde de klemtoon op het aantal Amerikaanse presidenten die aan de macht waren tijdens de diverse actiepunten in dit dossier. Met een beetje pech doet Barack Obama er niet vier jaar, maar acht jaar over. Als hij dan nog over een andere president wilt praten, zullen we nog heel lang moeten wachten. Ik hoop dus, dat dit niet geldt voor dit dossier vooraleer er een oplossing uit de bus komt.

Ik hoop dat de betrokken nv Schoonhout daar niets mee te maken heeft, maar dit getuigt toch wel van 'tsjevenstreken'. De manier hoe men zijn handen in onschuld wast en hoe men de hete papat doorspeelt naar een klein of bescheiden gemeentebestuurke en waar men zegt: "Mannekes lossen jullie dat maar zelf eens op, wij gaan onze handen daar niet aan vuil maken." In andere zeer belangrijke dossiers op vlak van ruimtelijke ordening zegt de deputatie altijd dat zij het juiste niveau zijn om een beslissing te nemen dwars van alle lokale, gemeentelijke en persoonlijke belangen. Hier geeft u het perfecte voorbeeld dat u dat niet doet, dat u niet optreedt en dat u zich wegsteekt achter interpretaties.

Zelfs wanneer u gedwongen en geconfronteerd wordt met keiharde uitspraken, een keihard arrest, dan nog talmt u en probeert u de hete papat naar de gemeente Waasmunster zelf door te sturen. Op basis van dat fameus artikel 13 zegt u dat het de gemeente Waasmunster zelf is die moet optreden. In ieder geval spreekt dat artikel 13 van taken van medebewind. Maar medebewind zegt niet zomaar dat we die bevoegdheid moeten afgeven en dat ze hun plan maar moeten trekken. Medebewind, mede-eigenaar, co-eigenaarschap, wil volgens mij zeggen dat er bij de twee partijen verplichtingen zijn en dat er van de twee partijen engagementen worden verwacht. Engagementen waarbij u telkens uw paraplu opentrekt en zegt dat het de gemeente is die bevoegd is. Ondertussen gaan er maanden en jaren voorbij en gebeurt er niets.

En welk signaal geeft u wanneer de burger geconfronteerd wordt met een onwettige situatie? Of wanneer de provincie daar een mouw probeert aan te passen? Of wanneer de hogere overheid of het gerecht een juridische uitspraak doet in een arrest en wanneer die beslissing wordt verbroken? Wat doet u? U trekt uw paraplu open en u schuift opnieuw de bal door naar de gemeente.

In een brief van 7 augustus 2008 liet de gemeente aan de deputatie weten dat de juridische opstelling van de wegen op het oud vliegveld niet kan verzekerd worden. Zoveel maanden later zegt u - dus nu pas - dat de deputatie dit dossier op de voet zal volgen, maar ik lees geen enkele voet in uw beslissingen. Waar is uw laatste voetstap die ik moet terugvinden in dit dossier? Tenzij u zweeft. En u zweeft misschien wel. U antwoordt daarin: "Niettemin zal de deputatie het dossier op de voet blijven volgen. Inmiddels heeft ze bij de gemeente Waasmunster aangedrongen om op zeer korte termijn, te worden geïnformeerd over de stand van zaken."

Neen! Er moet geen stand van zaken zijn. Er moeten concrete acties ondernomen worden. Er moet concreet gevolg gegeven worden aan de huidige situatie. En dat gebeurt niet. De provincie bedekt alles weer met de mantel der liefde.

Ik sluit af. Welke acties en welke initiatieven gaat de deputatie nemen? Ik bedoel dan niet zomaar een briefke sturen maar concrete initiatieven, aangezien zij vastgesteld heeft dat er een onwettige situatie is. In andere dossiers treedt u wel op, wel wij vragen treedt ook daarin op.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Collega. Ik zal straks daar iets over zeggen tijdens de receptie. Maar we moeten elkaar ook niet blijven herhalen. Ik heb hier vijf keer gehoord: "Schuif die hete papat vooruit".

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Ik ben mij bewust dat men in dit dossier waarschijnlijk niet goed kan doen. In het eerste dossier zegt iedereen dat er veel te snel gehandeld is en daardoor is het vernietigd. In het tweede dossier doe je het grondig, correct en al wat je maar wilt, maar dat blijkt dan ook niet goed te zijn. Het zal natuurlijk nooit goed zijn voor sommige mensen.

De vraag van mijnheer Fiers of er overleg geweest is met de gemeente Waasmunster? Neen, op dit moment is er nog geen overleg geweest met de gemeente Waasmunster. Ook niet met de nv Schoonaert of met mijnheer Robrecht die veel brieven rondstuurt. Als de gemeente overleg wilt over de concrete toepassing van de wetgeving, want u zegt dat dat kleine gemeenteke zijnen weg niet kent, wij zijn altijd bereid om hen te ondersteunen op de concrete toepassing.

Trouwens over het rooilijningsplan waar wij een negatief advies over gaven, stond heel duidelijk opgesomd waarom dat advies negatief was. U zegt ook dat er geen uitvoering wordt gegeven aan het arrest, maar er wordt wel uitvoering gegeven aan het arrest. Het cascadesysteem in dergelijke dossiers is dat het start bij de gemeente, daarna gaat naar de provincie en de regering. De Raad van State heeft dat verbroken. Het is dus van de minister terug naar de deputatie en de gemeente gegaan. Het is de gemeente die in eerste instantie terug zijn werk wil doen. Er zijn nu eenmaal wetten en procedures. Als u vindt dat de provincies in de toekomst volledige bevoegdheid over heel de wetgeving van de buurtwegen moet krijgen, dan moet u dat maar indienen bij het parlement. Misschien wordt u daar wel gevolgd. Maar op dit ogenblik is dat zo niet. Wij passen de wet toe, wij passen de procedures toe en wij zullen daarop blijven toezien.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, niet meer over het dossier, maar wat mij op dit moment opvalt en mijn collega's maken mij er attent op, dat is dat de visuele pers gestopt is met filmen. Ik hoop maar dat dit niet omwille van het feit is dat dit een delicaat dossier is en dat dit later door de deputatie zal worden toegelicht, zonder dat de felle interventies van de oppositie op een of andere wijze daar aan bod komen.

De heer gedeputeerde Hertog

Het is misschien omdat dit geen fijne televisie is, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

We sluiten het punt nu af.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik neem dit niet die insinuatie. Wij commanderen niet wat hier gefilmd wordt, hé. De pers is nog altijd vrij in dit land.

De heer voorzitter

Het punt is afgesloten. Ik wijs er op, straks om vijf uur hebben wij mensen uitgenodigd, Het is reeds tien na vier, er is dus morgen hoogstwaarschijnlijk ook raad, hé.

PUNT 9

FLANKEREND ONDERWIJSBELEID: GOEDKEURING VAN:

- DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT VOOR DE SUBSIDIËRING VAN PROJECTEN TER BEVORDERING VAN GELIJKE ONDERWIJSKANSEN
- HET REGLEMENT VOOR DE SUBSIDIËRING VAN ONDERWIJSINITIATIEVEN TER AANVULLING OF ONDERSTEUNING VAN HET REGULIERE LESGEBEUREN

Stemming

PUNT 10

BIBLIOTHEKEN - STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID: GOEDKEURING VAN HET SUBSIDIEREGLEMENT HOUDENDE ONDERSTEUNING VAN DE SAMENWERKING TUSSEN OOST-VLAAMSE GEMEENTEN IN FUNCTIE VAN HET OPENBAAR BIBLIOTHEEKWERK EN IN HET KADER VAN HET STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID IN OOST-VLAANDEREN

Stemming

PUNT 11

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE AFBRAAK VAN HISTORISCHE BOERDERIJEN EN SCHUREN IN KIELDRECHT

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Bij het dossier Kieldrecht, waar die hoeves plots afgebroken moesten worden, heb ik de indruk dat daar op snelheid gespeeld is. Het wringt bij een groot aantal mensen, dat zij nu pas voor het eerst inzien dat het daar om waardevolle gebouwen gaat die eventueel bescherming waard waren. Dat er vorige week al begonnen werd met de sloop van die twee historische hoeves is bij verrassing gekomen. Toen er al veel schade aangericht was, heeft men de sloop stopgezet. Dat wijst niet op een doordacht en goed beleid. Mijn eerste vraag is of de provincie zich in het verleden bezig gehouden heeft met die twee hoeves? Hebben wij ooit geprobeerd om die te beschermen, over te kopen, te herbestemmen, of weet ik veel? Hebben wij in het verleden een rol gespeeld in dat dossier? Een tweede vraag die eigenlijk misschien veel belangrijker is: "Kunnen wij nu nog iets doen?"

Door de legendarische snelheid waarmee bureaucratische systemen besluiten nemen, verwacht ik niet dat ge hier op heel korte termijn met een afgewerkt dossier komt, want ik denk dat dit toch nog wel 2 presidenten zal duren voor ge zoiets op poten hebt. Dat is ook niet de teneur van mijn vraag. De teneur is of je een verdragend manoeuvre kunt doen om tijd te kopen? Ge kunt de veldslag niet winnen maar ge kunt tijd kopen, door te zeggen: "Hola, wij wisten niet dat die dingen zo belangrijk en waardevol waren. Of we hebben daar niet tijdig aan gedacht of weet ik veel." Wij zouden nu als provincie iets met die gebouwen willen doen, we willen die herbestemmen".

Ik stel dus voor dat ge een aantal dagen of weken tijd koopt. Er zijn vele mensen buiten de politieke wereld, ernstige betrouwbare mensen, die ook vragen om een beetje tijd te kopen. Ga hier niet overhaast te werk.

Ik ga twee professoren citeren. Professor Dries Tys, specialist archeologische landschappen en docent aan de VUB. Hij zegt onder andere: "Ik acht verder onderzoek naar de sites noodzakelijk. De boerderijen maken integraal een holistisch deel uit van organische erfgoedlandschappen."

Professor Tim Soens is docent aan de universiteit in Antwerpen. Hij is gespecialiseerd in de geschiedenis van landschap en landbouw in de Vlaamse kust en Scheldepolders. Hij geeft een volledige uitleg over het belang van die gebouwen en acht verder onderzoek naar de bouwhistorische landschapshistorische en archeologische waarde van deze sites, voorafgaand aan slooping of materiële versterking, absoluut noodzakelijk. Een interieurarchitect Van Gerreway, vakgroep architectuur stedenbouw universiteit Gent. Toch ook wel een gezaghebbende bron denk ik. Hij zegt hier en dat ga ik wel integraal voorlezen: "Het plan tot sloop van deze gebouwen is een onberedeneerd gevolg van een al te strikt doorgevoerde regel. Een natuurlandschap bestaat slechts bij gratie van de gebouwen waaruit of waartegen het zichtbaar is. Ook de eventuele organisatie van dit gebied als natuureservaat kan niet zonder architectuur. Niets leent zich daartoe in een dergelijke context beter dan een moderne verbouwing van bestaande historische architectuur."

DEBATTEN

Ik zou hier willen verwijzen naar het prachtige voorbeeld van een ecologisch museum van de Landes. Je hebt daar een beschermd landschap dat met bossen, vijvers en heides echt goed tot zijn recht komt. Het begint pas echt tot de verbeelding te spreken omdat ge daar ook oude bedrijfsgebouwen, boerderijtjes, hutten, stokerijen, enz. in hun landschappelijke context ziet. Dit is een voorbeeld dat navolging verdient. Het Interfacultair Centrum voor Agrarische Geschiedenis van de KU Leuven betreurt dat beide gebouwen blijkbaar snel worden afgebroken, zonder de nodige tijd te reserveren voor het grondig bestuderen, opmeten en in kaart te brengen van beide sites.

Ze hebben zich schijnbaar al verzoend met het feit dat ze toch verwoest gaan worden, maar ze vragen toch nog even de tijd om alles te meten langs alle kanten, te fotograferen en te onderzoeken, zodat we het nog weten hoe het eruit zag als alles verdwenen is. Het Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed zegt dat ze niet op de hoogte was van het dossier. Dat is toch wel een beetje vreemd, vind ik. Ze drukken hun bekommernis uit over het verdwijnen van dit deel van ons bouwkundig erfgoed, maar wezen erop dat ze geen bevoegdheid hebben inzake de sloop.

Ik denk als we al deze gezaghebbende mensen aanhoren, die geen van allen uit de economische sector komen. Hier speelt de rivaliteit van: "Mag de Antwerpse haven nu vergroten of niet? Wie heeft er de beste of de grootste haven: Antwerpen, Zeebrugge of Gent? Gans dat politieke economische spelletje dat het debat rond de havens dikwijls verziekt op een manier die bijna middeleeuws is. De steden tegen elkaar. Dat is hier afwezig. Dit zijn mensen die alleen bekommerd zijn om het cultureel erfgoed. Om het verleden te bewaren. Ik denk dat de gedeputeerde die zijn taak in cultuurbehoud en erfgoedbehoud ernstig neemt, zeker een weg zal vinden om minstens een vertragend manoeuvre te bekomen. Ik weet dat dit een militaire term is, maar je begrijpt allemaal wat ik bedoel. We gaan hier niet op een totale overwinning af. We willen nog redden wat er te redden valt en met een beetje creativiteit vanuit de provincie moet dit haalbaar zijn.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Noch ikzelf, gedeputeerde bevoegd voor monumentenzorg, noch onze diensten Cultuur of Patrimonium, zijn geraadpleegd of gecontacteerd met betrekking tot dit dossier. We hebben ter zake dan ook niets officieels ondernomen.

Zowel mijn dienst als ikzelf betreuren het uiteraard bijzonder dat twee historische gebouwen, één hoeve van 1794, één hoeve van het einde van de 19de eeuw, nu moeten verdwijnen.

Ze werden in 1981 op de Inventaris van het cultuurbezit van Oost-Vlaanderen gesteld maar ze werden nooit door de minister op basis van zijn patrimoniumdiensten geklasseerd, zodanig dat wij als provinciebestuur niet moesten bijdragen in de restauratiekosten. Daardoor is er bij ons ook geen dossier bekend. Zij werden al 2 jaar geleden door Vlaanderen onteigend, met de bedoeling om ze af te breken. De gemeente Beveren heeft over de slooping een negatief advies uitgebracht, wat door Vlaanderen niet werd gevolgd. Naar verluidt heeft het Vlaams Gewest (Agentschap Ruimtelijke Ordening) een studie laten maken voor eventuele demontage van deze hoeves, maar omdat de kosten veel te hoog opliepen, werd daarvan afgezien. De gebouwen (eventueel enkel de monumentale polderschuur) ter plekke behouden en gebruiken voor een andere functie dan voor landbouwdoeleinden, lijkt weinig zinvol. Moest men daar toch voor opteren, dan betekent dat wel dat zo'n gebouw enkel nog een relictwaarde heeft, want het zou in een totaal vreemde omgeving komen te staan, volledig afgesneden van zijn typische kader.

Veel meer kan ik hier als gedeputeerde voor Cultuur er niet over zeggen.

Persoonlijk vind ik dat deze aloude landbouwhoeves perfect passen in de natuurlijke omgeving waarin ze al eeuwenlang gestaan hebben. Ze nu afbreken getuigt van administratieve waanzin, van conservatieve wereldvreemde fundamentalisten en van kommaneukers die met hun voeten stevig in de lucht staan en die van oordeel zijn dat de natuur en de wereld voor eeuwig blijven stilstaan. Als er bijvoorbeeld ergens een kerkwegel ligt, dan moet die eeuwig blijven liggen op dezelfde plaats, ook al gaat er niemand meer over naar de kerk, maar in 1844 is dit op de Atlas der Buurtwegen gekomen. Deze hoeves moeten nu verdwijnen omdat er een paar jaar geleden door een vlijtige tekenaar in Brussel, die blijkbaar niet gehinderd was door enige fantasie, deze hoeves ingekleurd werden als natuurgebied.

Dames en heren, so what? Is er iets natuurlijker dan landbouwvriendelijk natuurbeheer? Of natuurlijk landbouwbeheer? Met bijzondere verbazing, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, heb ik toevallig gelezen dat u, op 3 december voordat de vraag door onze achtbare collega werd gesteld, gepleit heeft voor integratie rond natuurlijk landbouwbeheer.

De Nederlandse pers was daar laaiend enthousiast over en de bekende Nederlandse journalist, u kent hem allemaal, Harvey van Diek schreef daarover: "En zo doen onze Zuiderburen dat!"

Gedeputeerde Vercamer zegt laten we het goede voorbeeld volgen. Wel, vrienden, ik denk dat het perfect mogelijk is om aan natuurbeheer te doen vanuit de landbouw, en dat het perfect moet mogelijk zijn om te realiseren wat in deze regio moet gerealiseerd worden met het behoud en de bescherming van deze twee waardevolle hoeves, projecten van ons oude polderlandschap.

Dank u.

De heer Joris

Ik heb een zeer mooie principiële uiteenzetting gehoord waar ik 99,9% mee akkoord ga, wat hier niet dikwijls gebeurt in deze raad zelf. Maar de concrete vraag is of u nu echt een initiatief gaat nemen in een poging van het slopen in termen van niet weken maar in termen van dagen te vertragen? Komt dat er of gaat dat niet?

De heer gedeputeerde Dauwe

Als u mij dat kort vraagt, moet ik u officieel zeggen dat wij dat niet kunnen, want het is gewestelijke materie. Formeel kan ik u zeggen, los van uw vraag, ik ben zelf ook lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en ik heb met de diensten gebeld en hen ook overtuigd in persoonlijke naam dat ik niet inzie waarom die hoeves moeten verdwijnen. Ik las in de krant, ik dacht eergisteren, dat minister Peeters gezegd heeft dat de sloop zeker met 3 maanden uitgesteld wordt. En dat we dan een dossier gaan opstellen om het archeologische onderzoek te doen en de mooie monumentale waarde van deze hoeves te laten onderzoeken. Ik denk dat dit een stap is in de goede richting als u het mij vraagt. Persoonlijk zal ik dat zeker ondersteunen, maar als deputatie hebben we daar eigenlijk weinig over te zeggen. In elk geval denk ik dat we, en ik meen te mogen spreken voor alle leden van de deputatie, dat zij daar persoonlijk allemaal achter staan. Als deputatie is het niet mogelijk, maar ik zal mijn best doen om mijn steentje daartoe bij te dragen.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Dauwe.

PUNT 12

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET CAERMERSKLOOSTER GENT

De heer Veyts

Het dossier van het Caermersklooster is iets dikker, maar toch hoop ik dat ik daar niet te lang moet over tussenkomen. Mijn bezorgdheid is dat we de vinger aan de pols moeten houden in verband met de renovatie van dit Caermersklooster. Om de beslissing van de deputatie op de voet te volgen:

- inzake de restauratie;
- inzake de reeds genomen beslissingen en;
- inzake de noch te realiseren restauratie.

DEBATTEN

Vandaar toch een beetje mijn bezorgdheid die ik hier vandaag wens te uiten in verband met een aantal recente beslissingen genomen door de deputatie. Eind vorige maand op 12 december heeft de deputatie beslist om een gedeelte van de renovatie van de werken te schorsen. Men moet in feite de beslissing zien binnen een breder kader namelijk binnen de initiële beslissing van de provincieraad van 12 december 2007. Meer dan een jaar geleden hebben wij de voorwaarden goedgekeurd voor het uitvoeren van lot 1 de dakconstructie van de 3de fase van de restauratiewerken. Wie een bezoek gebracht heeft of wie er vandaag of morgen nog langskomt kan zien dat die werken aan de dakconstructie zeer essentieel zijn, maar dat daarmee de volledige restauratie nog lang niet af is. De restauratie is zo lang en duur dat men het in hele kleine perceeltjes heeft opgesplitst om het verteerbaar te maken voor de maag van de financierder van de Vlaamse overheid. We hebben in het verleden al een discussie gehad over prefinanciering. We gaan het hier niet meer herhalen, maar ik blijf wel bij dat standpunt. Het dossier sleept te lang aan. Dat is ook weer zo'n dossier met een lange baard, en de schandvlek is te groot in Gent. Het is het slechtste visitekaartje die de provincie Oost-Vlaanderen in Gent heeft. Met deze beslissing heeft men niet echt een stap in de goede richting gezet.

Bij de beslissingen die door de provincieraad genomen werden in december 2007 neemt de deputatie pas in augustus 2008 een beslissing om de werken te gunnen, om de werken toe te wijzen met als aanvangsdatum 3 november 2008. Op 4 december beslist de deputatie om al meteen de aanvang van die werken met twee maanden te schorsen. Op 3 november zouden de werken aanvatten en een maand later schorst men de uitvoeringstermijn tot 5 januari. Men moet dus rekenen aanvang 3 november en 5 januari worden de werken dus geschorst. De voornaamste reden is de problematiek van de aanwezigheid van zwam. Zwammen en de noodzaak van zwambestrijding. In 2007 is daar diverse malen over tussengekomen. De deputatie heeft zelf de noodzaak bekend tot een dringende maatregel inzake zwambestrijding. Maar we zien pas dat men eind vorig jaar overgegaan is tot de beslissing van die werken.

Ik herinner mij nog de discussie over de al dan niet dienstige aanwezige buis voor waterafvoer. We hebben daar tot uit den treure de deputatie op gewezen hoe belangrijk dat de grondige en dringende restauratie noodzakelijk was.

Uiteindelijk stellen wij vast dat de deputatie in de zitting van 4 december besliste om de werken die gegund waren, pas aan te vatten na het beëindigen van de werken van lot 1, meer bepaald de restauratie van het dak. De zwambestrijding gebeurt daarna. Men gaat dus eerst het dak restaureren. De problematiek waarvan men in september 2007 zegt dat het dringend is, dat we snel moeten optreden, daarvan zegt men nu dat we het pas gaan uitvoeren na de werken van lot 1 de dakconstructie.

Deze werken duren 200 werkdagen. We mogen dus nu al rekenen dat deze werken uitgesteld werden tot 5 januari 2009. Ik hoop dus dat de werken ondertussen zijn aangevat. Het is nu al duidelijk dat, aangezien die dakconstructie 200 werkdagen duurt, dat men in 2009 niet zal kunnen starten met die hoogdringende zwambestrijding.

Tot slot wil ik toch de deputatie erop wijzen dat zij zich in de zitting van 27 november 2008 principieel akkoord verklaarde om het gebouw te laten schatten door de bevoegde ontvanger van registratie. Ik bedoel niet het gebouw maar een deel ervan, meer bepaald de vroegere keuken, de kleine refter aan de kant van de Plotersgracht.

Nu ineens komt die beslissing daar. Op geen enkel moment heeft de deputatie zelf inspanningen gedaan. Het is de cvba Volkshaard die zelf naar de deputatie is moeten stappen, die zelf met een plan afgekomen is, van kijk wij willen daar een sociaal huisvestingsproject realiseren, daar waar men jaren, tientallen jaren, niets heeft gedaan van restauratie.

Nu ineens de redding nabij is, dat de Volkshaard daar is, nu zijn we plots bereid om te verkopen. Waarom heeft de deputatie zolang gewacht? Waarom heeft men dat laten verkommeren? Waarom heeft men die kankerplek in Gent getolereerd? Had men dat niet vroeger kunnen ter beschikking stellen van eventueel geïnteresseerde investeerders? Neen, men heeft moeten wachten op een schrijven van cvba Volkshaard, alvorens men tot een beslissing wil komen. Men gaat nu dus een schattingsverslag laten opmaken.

Dus wat de mogelijke verkoop betreft, waarom nu pas? Waarom heeft men gewacht tot dit schrijven van de Volkshaard? Zijn er eventueel andere partners, want we moeten toch ruchtbaarheid geven zodat we de best mogelijke prijs krijgen en liefst ook het best mogelijke project. Zijn er andere?

Gaat men inspanningen doen, om te zoeken naar andere investeerders in dit project eenmaal de schattingsprijs bekend is? Heeft de deputatie dan geen plannen meer, wat waren die plannen en waarom zijn die nu plots verdwenen?

Welke invulling had men daar oorspronkelijk voor of gaat men nu schromelijk moeten bekennen dat jullie eigenlijk nooit een plan hadden, we wisten alleen dat we ooit eens gingen moeten restaureren? Als dat zo is, dan vind ik dat bijzonder jammer.

Is er al een antwoord van de ontvanger van registratie? Wat is die schattingsprijs? Werd dat al meegedeeld aan de Volkshaard? Hebben zij daar al op gereageerd? Hebben zij ook al concreet toegelicht wat hun plannen zijn?

Ik vat dus samen. Enerzijds het dossier van de interesse van de Volkshaard en anderzijds in hoeverre de deputatie het uitstel kan motiveren van de zo hoognodige zwambestrijding.

Ik anticipeer al een beetje op het antwoord, want men zal misschien zeggen: "Ja, maar we hebben het uitgerekend en als we dat dak nu doen, dan kunnen we vlugger die stelling wegdoen en die stelling kost zoveel per maand." Maar er moet dan wel nog een gebouw zijn, hé! Als men die zwam verder gaat laten woekeren en dat is bijzonder nefast voor een gebouw, wat voor zin heeft het dan nog dat men er miljoenen tegen gooit. Het gaat hier uiteindelijk over 1 669 000 EUR, de restauratie van het dak, maar wat voor zin heeft het. We gaan het dak misschien dichten, maar aan de achterdeur laten we een veel groter gevaar binnen.

Dank u.

De heer Beke

Los van die kankerplekken en zwammen van collega Veys, zou ik een vraag of een voorstel willen doen aan de gedeputeerde. Nu er inderdaad een mogelijke partner is voor een deel van het gebouw - en verwijzend naar de tussenkomsten hier en de discussie tijdens de budgetbesprekingen onder andere over het Caermersklooster - denk ik dat het ook eens goed zou zijn om in een commissie te praten over de verdere toekomst van dit toch wel schitterende gebouw. Er zal daar natuurlijk veel geld moeten in gestopt worden. We zouden eens moeten kijken hoe we de verschillende dingen kunnen combineren en hoe we ook verder gevolg kunnen geven aan de verzoeken om dit gebouw ook een echt provinciaal cultureel centrum te laten zijn.

Dank u.

De heer Franck

Heel kort. Ik ga sowieso akkoord met het voorstel van collega Beke, want ik denk dat het ongeveer de vijfde of zesde keer is dat we dit voorstel doen. Deze raad heeft al zes keer gevraagd zeker om in de commissie de zaak te bespreken. We zijn een keer ter plaatse geweest en dat is het ongeveer. Dus ik ga sowieso akkoord met collega Beke.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst en vooral wat het technische gedeelte van de zaak betreft, apprecieer ik uw bezorgdheid voor ons Caermersklooster. Ook voor mij is dat natuurlijk een heel belangrijk dossier waar ik 's nacht wel eens durf van wakker te liggen. En wees gerust de buis die u mij gegeven hebt, staat nog altijd op de schouw in mijn bureel. Ik denk daar dus elke dag aan.

DEBATTEN

Eind november meldde de technische dienst ons, dat uit overleg met de veiligheidscoördinator bleek, dat gelijktijdige uitvoering van lot 1: de dakrestauratie en lot 03: de schoring, demontage en zwambestrijding niet mogelijk was om veiligheidsredenen. Onze diensten hebben na beraad gekozen voor veiligheid voor alles. De deputatie kiest uiteraard veiligheid voor alles. De deputatie heeft in zitting van 4 december 2008 beslist dat de kosten voor de langere huur van de stelling (minstens 80 000 EUR) en de mogelijke schadevergoeding als gevolg van de langere schorsing niet opwegen tegen het mogelijks verder aftakelen van structuren en stucplafonds en een opflakking van de zwam. Bovendien lijkt deze zwam momenteel gestabiliseerd te zijn en door het eerst uitvoeren van de dakwerken zal het gebouw volledig droog komen te staan waardoor de verdere ontwikkeling van zwam onmogelijk is.

Lot 0 perceel 3 zwambestrijding is trouwens toegewezen aan de firma Seynave maar kan niet uitgevoerd zonder perceel 1 schoring en perceel 2 demontage plafond. Deze percelen zijn echter nog in administratief onderzoek en niet toegewezen. Dit maakte uitvoering van lot 0 voor lot 1 in verhouding te duur door de maandelijkse huurkost van 12 000 EUR.

De deputatie heeft dus vanuit veiligheidsoverwegingen een keuze moeten maken en heeft daarbij inderdaad gekozen voor de meest voordelige, maar tegelijkertijd ook de beste optie. Eerst het dak en dan de zwam. Bovendien rekening houdend dat de kans klein is dat de zwam nog zal uitbreiden (professoren van de universiteit van Gent hebben ons daarbij geadviseerd). Het was wel zeker dat het dak, door nog langer te wachten, verder achteruit zou gaan. Ik denk dus dat wij in deze omstandigheden geen andere keuze hadden kunnen maken.

De kredieten zijn vastgelegd. Wij wachten op het signaal om verder te kunnen starten met die werken en dat zal hopelijk ook eerstdaags gebeuren.

Wat het tweede deel van uw vraag betreft, kregen wij inderdaad een vraag binnen van cvba Volkshaard om een deel van het Caermersklooster aan te kopen. Men had op een bepaald moment de bedoeling om de cultuurdienst in zijn geheel en mijnheer Beke zal dat waarschijnlijk goed weten vanuit zijn lange ervaring in deze provincie, in zijn geheel in het Caermersklooster te brengen. Ik denk dat men nu die optie niet meer zal weerhouden en dat men dit nu zal weerhouden en zal bewaren voor culturele doeleinden en niet voor heel de staf van de provincie.

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe, pas op van mijnheer Vercamer. Hij zit naast u, hé.

De heer gedeputeerde Dauwe

Het is de bedoeling om daar in deze legislatuur concreet iets mee te gaan doen. Wat kunnen we daar mee doen? Wie kunnen we daar mee opzadelen? Men heeft toen vastgesteld dat er op die plaats veel woningnood is en dat er een aantal maatschappijen omwille van een eigen structuur van de maatschappij in de mogelijkheid zijn om ook restauraties te doen. Dat zij daar ook financiële middelen kunnen voor bekomen zodanig dat dit een last is die van ons allemaal afvalt en die gedragen wordt door een instelling zoals een bouwmaatschappij. Om op uw vraag concreet te antwoorden; hebben wij een schattingverslag gevraagd, maar nog niet ontvangen.

Ik kan u dus nog niets zeggen over de schatting en over een eventuele reactie van de Volkshaard. De cvba Volkshaard is momenteel inderdaad de enige die interesse heeft getoond. De provincie heeft het goed natuurlijk niet op de markt gebracht.

Eens de schattingsprijs bekend is, is het niet de bedoeling dat huisvestingsmaatschappijen tegen mekaar gaan opbieden. De overkoepelende Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen zal erop toezien dat de meest geschikte maatschappij het goed in die regio kan aankopen, tegen de normale prijs in erfpacht.

In principe biedt de provincie haar goederen openbaar te koop aan om zoveel mogelijk gegadigden te bereiken en om de beste prijs te halen. Als de provincie de voorwaarde stelt dat het goed moet aangewend worden voor sociale huisvesting (wat ze kan) dan heeft openbaar gaan nog weinig zin.

Mochten er meerdere sociale huisvestingsmaatschappijen belangstelling betonen, dan is het gebruikelijk aan de Vlaamse huisvestingsmaatschappij te vragen deze maatschappij aan te duiden die de beste ervaring heeft voor dit soort projecten (bijvoorbeeld werken in beschermde monumenten).

Het is niet de bedoeling van het provinciebestuur om dat gedeelte waarover wij nu spreken te verkopen. De provincie blijft hoe dan ook eigenaar. Ze zullen dit alleen kunnen bekomen in langdurige erfpacht.

Ik hoop hiermee voldoende op uw vraag geantwoord te hebben.

PUNT 13

WELZIJN - WONEN: PROJECTSUBSIDIES 2009: VASTSTELLING VAN DE BASISMODALITEITEN VOOR DE BESTEDING VAN NIET-GEREGLEMENTEERD UITGAVENKREDIET

De heer Veys

Wij zullen dit goedkeuren maar sta mij toe bij ontstentenis van een technische bespreking in de commissie dat ik toch even hier enkele technische vragen stel. Eerst en vooral wij zullen de klemtoon goedkeuren. In het verleden zijn wij reeds tussengekomen op één bijzonder project over de opzichter voor woonwagenbewoners in Gentbrugge. Wij hebben toen altijd gepleit voor een zeer kritische analyse van het dossier. Wij hebben ons altijd kunnen scharen achter de andere projecten die op basis van dergelijke vorm van subsidiëring in aanmerking kwamen. Nu stel ik vast dat in voorliggende wijziging sprake is dat de projecten moeten ingediend worden voor 1 april 2009. Mijn bezorgdheid is altijd een beetje bij een reglementswijziging dat de termijnen niet strikt zijn en dat bij essentiële reglementswijzigingen er voldoende termijn wordt ingebouwd. Wij spreken nu van 21 januari dus iets meer dan een goede maand tijd.

Ik ga ervan uit dat de betrokken organisaties, u zal misschien zeggen ja maar dat is al lang doorgepraat met de sector, men weet al maanden wat er op hen afkomt, maar voor hetzelfde geld beslissen wij hier vandaag een andere klemtoon. Ik denk dat dit toch wel altijd een belangrijk oogpunt moet zijn in hoeverre dat die termijn van 1 april realistisch is. Had men niet beter een uitzondering voorzien van 1 juni of zo? Anderzijds het gaat uiteindelijk over 150 000 EUR investeringskrediet. Men moet dat niet besteden, maar ik lees dat bij de artikelen zelf men heel duidelijk stipuleert dat bij de criteriavoorwaarden men stelt van aanvaardbare diversiteit van de soort van organisaties die betoelaagd waren. Men herhaalt er nog eens bij een aanvaardbare regionale spreiding. Dat is natuurlijk zeer breed, want wat is aanvaardbaar? Wat voor u aanvaardbaar is, is misschien voor mij onaanvaardbaar? Maar ja, Veys heeft met alles een probleem. Kunt ge even toelichten wat wij daaronder moeten verstaan? Hoe ruim dit moet bezien worden? En hoe werd dat tot op heden ingevuld? Zegt u van kijk we hebben hier vastgesteld dat er de voorbije jaren bij bepaalde regio's een overwaardering is geweest en bij andere onderwaardering of het type organisaties. Dat mis ik een beetje in gans het dossier. Er is de evaluatie, er de bespreking en de unanieme advisering vanuit het provinciaal woonoverleg. Ik denk dat dit een goede graadmeter is, maar ik denk toch dat misschien een evaluatie die de administratie anders maakt dan een adviesraad als het provinciaal woonoverleg, kan men dat even toelichten. Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Wat dit agendapunt betreft. De wijzigingen die erin opgenomen werden, zijn gering en doen zich ook voor op basis van de besprekingen die er in het verleden gebeurden. Het is niet dat dit echt een reglementswijziging is, want het gaat over een artikel zonder reglement maar waarin wij wel basismodaliteiten, toetsingscriteria vastleggen.
 Wat betreft het project woonwagenbewoners is het zo dat wij zoals bij elk project dit telkens kritisch nagekeken hebben. En bij besteding van de middelen, ik geloof dat het over de middelen 2006 of 2007 ging ik wil er van af zijn, niet volledig uitbetaald hebben omwille van het feit dat er geen volledige uitvoering geweest was. Dus bij elk van de projecten wanneer gemeenschapsmiddelen besteed worden, kijken wij dit strikt na. De sector zelf volgt dit ook zeer goed op, want we spreken hier niet over een vraag aan individuen. Het is juist omwille van de samenwerking die op een aantal plaatsen ontstaat, dat men dit kan opvolgen en dat men aanspraak zou kunnen doen op deze subsidielijnen.

DEBATTEN

Wat betreft de spreiding en de initiatiefnemers hebben wij ook reeds in andere artikelen aanleiding gegeven tot een voorbeeld dat ik u kan geven. Het kan zowel de openbare sector zijn die hierin een initiatief neemt, het kan de huisvestigingssector zijn, het kan de sector van de vzw's zijn die hier een initiatief neemt. Dus wij gaan zien dat elk van de sectoren aan bod komt en we gaan ook nakijken of er een voldoende spreiding is over het geheel van de provincie. Dit betekent dat de appreciatie hierover eerst ambtelijk door de administratie zal gegeven worden en dat deze ambtelijke toetsing naar de deputatie en naar deze raad zal gebracht worden om hier de beoordeling te doen van dit artikel. U zal hierover kunnen meepraten over de besteding of de afwegingen die deze provincieraad vandaag meegeeft aan de deputatie of deze afwegingen voldoende toegepast zijn in het uiteindelijk besluit dat door deze raad zal goedgekeurd worden.

Stemming

PUNT 14

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE BROCHURES "JONGEREN EN DRUGGEBRUIK" EN "NO SHIT"

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Soms houd ik interpellaties die zoiets zijn als een aanval met Merkavatanks tot overgave of doodslag, tot vernietiging van de vijand. Deze keer is dat niet de bedoeling van mijn interpellatie. Ik vind dit geen slechte brochures.

De kritiek die ik wil leveren, is punctueel en detailkritiek, maar ik denk toch dat het in de volgende uitgave rechtgezet moet worden. Dat is ook de teneur. Ik vraag niet dat u de dingen zou intrekken en nieuwe zou maken. Ik vraag dat u ze bij de volgende druk zou corrigeren.

Dat ding heet nu eenmaal "No Shit", in de twee betekenissen van het woord.

Het is duidelijk als ik erin begin te lezen dat ik niet meer tot het doelpubliek behoor. Ik ben daar waarschijnlijk twee of zelfs drie keer te oud voor.

Er waren veel dingen die mij niet aanspraken en waar ik niet van onder de indruk was, maar waarvan ik mij wel kan voorstellen dat het voor een jonger publiek goed over zal komen. Het gaat hier over de vreemde stijl 'niet zeuren'. Waarschijnlijk is dat voor het doelpubliek van jongeren een geschikte vormgeving.

Ik had alleen een klein probleem met de tekst over lsd-trips.

Wat er in staat is weer juist, maar ik vind dat het zeer sterk aanleiding geeft tot verkeerde lezing.

Ik citeer eventjes: "Een lsd-trip maakt je even kunstmatig gek. Het kan gebeuren dat het effect niet ophoudt als de drug al uitgewerkt is. Meestal is zo een lsd-gekte of -psychose al na een paar dagen of weken genezen, maar soms kan dit maanden tot jaren duren. Een aantal gebruikers heeft op die manier de trip van hun leven kunnen maken."

Als men dat als volwassene met een nuchter oog leest, is dat duidelijk een waarschuwing van: pas op, het is niet zoals u zat drinken. De volgende dag bent u terug nuchter, want dan is het voorbij of hebt u alleen nog maar haarpijn.

Dit kan aanslepen. Dit kan onverwachte negatieve, destructieve gevolgen hebben.

Dat is zeker goed bedoeld, maar het wekt de fascinatie op, vind ik, en 'een aantal gebruikers hebben op die manier de trip van hun leven kunnen maken' klinkt te positief. Als ik zeg 'ik heb de vrouw van mijn leven ontmoet', dan bedoel ik niet 'en dat was een verschrikkelijke tag day'. Dan bedoel ik dat positief.

Ik zou die formulering wijzigen.

Ik heb 13 jaar in het middelbaar onderwijs gestaan en ik weet hoe jongeren de neiging hebben niet te lezen wat er staat, maar te lezen wat ze willen dat er staat. Vele volwassenen hebben dat ook.

Een ander punt van kritiek gaat over het parallelbrochuurtje dat op de ouders gericht is. Dat is veel soberder en ernstiger, met minder kleuren en minder explosieve effecten en is ook voor 99% zeer degelijk.

Een punt van inhoudelijke kritiek gaat hier echter over wat ze schrijven over cannabisproducten. Cannabisproducten leiden tot geestelijke afhankelijkheid: juist. Langdurig en regelmatig gebruik kan leiden tot concentratiestoornissen en dalende leerprestaties: juist. Het gebruik van cannabis leidt niet automatisch tot een behoefte aan zwaardere drugs: zelfs dat is juist.

Maar met permissie gezegd: dit is misleidend.

Dat is hetzelfde als zeggen: van twee pakjes zware Michel per dag krijgt u niet automatisch longkanker. Dat is natuurlijk waar. Er zijn mensen die dat tot hun 90 jaar doen en zelfs niet hoesten. Maar dat neemt niet weg dat twee pakjes zware Michel per dag een zeer groot risico op longkanker veroorzaakt.

Hier is dat ook zo: niet iedereen die cannabis gebruikt, geraakt aan de harddrugs.

In die betekenis van het woord bestaat het stapsteeneffect niet. Maar natuurlijk bedoelt men dat niet met het stapsteeneffect. Het stapsteeneffect betekent dat als u een grote populatie jongeren hebt die softdrugs gebruiken, in dit geval cannabis, er een percentage daarvan tot zwaardere drugs zal komen. En de schattingen variëren. In sommige onderzoeken is dat 5%. Dat betekent dus één leerling per klas. Dat is zeer veel. In andere is dat 20%.

Maar dat het effect als dusdanig bestaat, dat staat als een paal boven water. Juist zoals er een verband bestaat tussen roken en longkanker en andere vormen van kanker.

En dat ontbreekt hierin.

Men gaat hier de discussie over het stapsteeneffect een beetje uit de weg, terwijl het een essentieel element zou moeten zijn in de waarschuwing. En als u het effect omgekeerd bekijkt - niet meer in oorzaak en gevolg, maar in gevolg en oorzaak - vindt u een nog veel interessanter statistisch verband. Dan ziet u - afhankelijk van de onderzoeken – wanneer u het eindresultaat bekijkt dat, wanneer van de gebruikers van harddrugs er tussen de 90% en de 100% begonnen zijn met softdrugs.

Dat zijn elementen die men in zo een waarschuwingsbrochure niet mag weglaten. Die mag men niet verbloemen of verdoezelen of minstens onnauwkeurig weergeven met het zinnetje 'het leidt niet automatisch tot'.

Dat zou voor de meeste mensen een verkeerd beeld geven van de stapsteenproblematiek.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijnheer Joris geeft in zijn nuance bij de tussenkomst aan dat het op zich geen slechte publicaties zijn, integendeel. We krijgen er trouwens permanent nog heel goede reacties op, ook al is deze brochure qua inhoud 10 jaar oud en inderdaad aan herziening toe.

We gaan dat zeker doen, maar we denken dat ze op dit moment nog bijzonder waardevol zijn.

Ik wil toch even aanduiden dat dit een brochure is voor jongeren en dat men jongeren in het opnemen van informatie toch niet mag onderschatten.

Trouwens, de zin die u hier uithaalt, is een klein beetje uit zijn context gerukt.

Ik lees de zin: "Een lsd-trip maakt je even kunstmatig gek. Het kan gebeuren dat het effect niet ophoudt als de drug al uitgewerkt is. Meestal is zo een lsd-gekte of -psychose al na een paar dagen of weken genezen, maar soms kan dit maanden tot jaren duren. Een aantal gebruikers heeft op die manier de trip van hun leven kunnen maken."

Degene die dat leest, weet slechts in die paar zinnen heel goed in welke context het zit. Ik zou mij daar dus niet op blindstaren en ik zou ook de jongeren, ook al hebt u wat ervaring en kennis, helemaal niet onderschatten wat dit betreft.

Maar het is aan herziening toe, waaruit ik niet wil besluiten dat exact deze snede direct aan herziening zou toe zijn. Het geheel zal zeker herzien worden om te zien of dit nog het gepaste communicatiemiddel is, wat het tien jaar geleden wel was.

Wat de andere brochure betreft.

Die is vrij uitgebreid. Maar u duidt aan dat de volledigheid toch te wensen overlaat, want men zou dit en dat en dat kunnen gaan toevoegen om bepaalde begrippen die hier soms in één zin omschreven zijn verder toe te lichten.

DEBATTEN

Het is al een volledige brochure, denk ik, voor wat wij hiermee beogen. Het is al kleine druk en ze is al zo groot. Wij willen dat ze ook nog bruikbaar is voor het doelpubliek, dat hiermee, indien men zich nog verder wil informeren, een eerste, vrij volledige weergave krijgt van wat men moet weten als ouder rond jongeren en druggebruik.

Wat de stepstonetheorie betreft is het inderdaad zo dat als men die omkeert bijna elke heroïnegebruiker, bijna elke harddruggebruiker ook softdrugs heeft gebruikt.

Hierin staat dat softdruggebruik niet automatisch leidt tot harddrugs.

Wat heel duidelijk bekend is, is dat bijvoorbeeld vooral bij cannabisgebruik het gevaar niet zozeer uitgaat van het product. Anders zou men in een verdere theorie kunnen zeggen dat sigarettengebruik en alcoholgebruik de automatische opstap is naar softdrugsgebruik, en voor degenen die het willen tot in het extreme karikaturaal stellen, dat alle harddruggebruikers voordien ook moedermelk hebben gebruikt, enz.

Ik wil het niet in het extreme trekken, maar u mag niet automatisch elke opstap in deze zien als een evidentie. Het is niet zozeer het product dat bij cannabisgebruik leidt tot de volgende stap, maar de omstandigheden, de vraag en het aanbod van het gebruik van andere middelen die beïnvloeden. Indien men in een milieu terechtkomt waar ook harddrugs aanwezig zijn, zal dit eerder de aanleiding zijn om harddrugs te gebruiken dan het feit dat men cannabisgebruiker was.

Dus ik zou mij ook in deze brochure niet blindstaren op de stepstonetheorie.

Deze brochure is recent herwerkt geweest en kan, denk ik, nog een hele tijd meegaan.

U had ook schriftelijk een vraag gesteld naar de verantwoordelijke redactie.

Die staat in deze brochure opgesomd. Uiteindelijk is de deputatie verantwoordelijk voor de verspreiding en staat de heer griffier hier administratief in als verantwoordelijk, maar dat is namens de deputatie.

Ik denk hiermee voldoende op de vraag te hebben geantwoord. De nuances zaten eigenlijk in de tussenkomst van mijnheer Joris zelf en ik moet daar nog weinig aan toevoegen.

Dank u.

PUNT 15

GOLF PUYENBROECK: GOEDKEURING VAN DE CONCESSIEOVEREENKOMST VOOR DE UITBATING VAN DE CAFETARIA

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wou hier graag een paar vragen stellen omdat de commissie niet doorgegaan is. Het zijn eigenlijk ook een paar bedenkingen inzake de voorwaarden voor de concessieovereenkomst.

Een eerste vraag betreft de procedure.

Ik heb begrepen uit het verslag aan de raad dat er gekozen wordt voor een gewone prijsvraag via publiciteit uit te schrijven en niet via de normale overheidsopdrachtenprocedure. Ik denk dat het te maken heeft met de prijszetting omdat het bedrag op zich niet groot genoeg is.

Ik stel mij dan ook de vraag: op welke basis heeft men die beslissing genomen om niet via de overheidsopdrachtenprocedure, maar enkel via prijsvraag de overeenkomst te gunnen?

Mijn tweede vraag betreft de duur van het contract.

In het verslag staat dat er principieel wordt gegund voor een periode van negen jaar, weliswaar met een evaluatiemoment na één jaar en na drie jaar met nadien bij stilzwijgende overeenkomst een verlenging. Wat gebeurt er na negen jaar? Wordt er dan ook weer stilzwijgend verlengd?

Ik stel deze vraag vooral uit bezorgdheid, want we hebben al eens problemen gehad met concessionarissen, onder andere in het provinciaal domein De Gavers. Toen bleek het niet zo evident om op basis van concessievoorwaarden die niet nageleefd werden de concessionaris aan de deur te zetten. Ik pleit hier toch wel om te kijken wat het aantal zekerheden is die u in het contract kunt zetten om uzelf voor een stuk in te dekken op dat vlak.

En dan nog een laatste vraag inzake de openingsuren.

Ik herinner mij nog een vraag van de heer Beeckman, die graag na zijn golfsessie – en laat het duidelijk zijn: we zijn nog steeds niet akkoord met de golf - een douche neemt en in de zomer ook graag nog een terrasje meepikt.

Maar als er in de voorwaarde staat 'minimaal tot 22 uur' is dat natuurlijk interpreteerbaar. Als de eigenaar of de concessionaris zijn zaak openhoudt tot 22.15 uur en mijnheer Beeckman wordt dan vriendelijk aangemaand om na 22.15 uur op te krassen, kan ik mij voorstellen dat het niet aangenaam is.

Ik denk dat we daar toch wel moeten voor opletten.

Ik wil u zeker niet verontrusten, Mevrouw Bruggeman, maar ik wil er op wijzen dat dit wel één van de knelpunten was bij de vorige concessionaris in De Gavers. Daar waren er heel wat problemen rond de openingstijden en werd er ook altijd vroegtijdig gesloten. Dat gaf dus ook wel problemen naar de klanten.

Vandaar deze vragen.

Dank u.

De heer voorzitter

In naam van de heer Beeckman: dit was puur exemplarisch.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij zullen voorliggende bepalingen- en concessieovereenkomst voor de uitbating van de golf Puyenbroeck goedkeuren. Wij staan natuurlijk nog steeds kritisch tegenover het volledige golfdossier op zich, maar ik denk wel dat het een stap in de goede richting is.

Wanneer wij kijken naar de financiële situatie op het vlak van budget en van rekeningen was de uitbating van de cafetaria één van de pijnpunten.

In de plannen - en de toenmalige gedeputeerde had veel plannen - rond de ontwikkeling van de golf Puyenbroeck had men eerst als heel belangrijk principe gesteld dat de uitbating van de betrokken cafetaria diende te gebeuren in eigen beheer, dit om op die manier een maximale garantie te hebben op een zeer goede dienstverlening. En omdat het hier toch ook wel over een zeer specifieke vorm van uitbating ging, was het zeer belangrijk dat het gebeurde door de provincie zelf.

We hebben daar de cijfers van gezien. Natuurlijk hangt er een prijskaartje aan vast.

Laat mij eerst toch wel mijn waardering tonen voor de mensen die dat met de middelen en de mogelijkheden tot op heden hebben gedaan. De deputatie heeft een kader getekend waarbinnen zij zich kon bewegen. Anderzijds denk ik dat zowel qua statuut, verloning en pool van personeel waarover men kon beschikken – en dat hier en daar wat werd aangevuld met zeer duur interimpersoneel - de uitbesteding de enige logische stap is, dit ook om tot een volledige analyse te komen van wat het nu kost. Enerzijds zijn er de kosten van de uitbating en anderzijds staat op een gegeven moment de golfbeheerder pinten te tappen. Soms is hij bezig met de echte uitbating van de golf. Het is moeilijk om die analyse te maken en door die cafetaria daar uit te trekken, zal men tot een beter overzicht komen.

De belangen van de campingbewoners zijn ook zeer belangrijk. Wij hebben daar altijd voor gepleit.

Men heeft de campingbewoners voorgespiegeld van 'vroeger kregen jullie maar die service en nu is er dit'. Het is natuurlijk een stap vooruit. Maar ik hoop dat er geen inperking komt.

Er is ook de problematiek van de campingwinkel. We hebben indertijd de campingbewoners naar daar gelokt. Wij moeten dan ook onze verantwoordelijkheid opnemen - en het is een specifiek publiek dat daar verblijft - en ervoor zorgen dat onze engagements worden waargemaakt.

Mijn bezorgdheid gaat toch een beetje uit naar het vinden van de juiste concessionaris, want we hebben in het verleden al een paar moeilijke dossiers gehad. Ik verwijs naar De vier Seizoenen, de Zwalmolen en ook naar het Vleeshuis.

Het is blijkbaar toch niet evident om de geschikte concessionaris te vinden, zeker binnen zo een specifieke sector.

DEBATTEN

Ik wens de gedeputeerde veel succes en ik hoop dat men zo iemand vindt. Dat zal een witte raaf zijn. Ik vermoed dat men een beetje eenzelfde witte raaf heeft gevonden met de golfbeheerder. Maar ik wens haar alvast veel succes en wij zullen dat zeker met een positieve blik bekijken en opvolgen. Wij denken dat het heel belangrijk is en dat het een beetje het kloppende hart is van het hele golfcentrum. En met ons zullen wellicht ook andere collega's dat van nabij volgen.

Tot slot denk ik dat een aantal bezorgdheden die door de collega van Groen! werden geuit door ons gedeeld worden. Ik had dan ook graag dat er daar een antwoord op komt. Ik lees onder meer in de nota deputatie dat men toch een zeer breed gamma aan initiatieven opzet om die witte raaf te vinden. In de nota deputatie is er sprake dat de publicatie volgt in de loop van januari 2008, zo vroeg mogelijk. Ik vermoed dat dit opnieuw een lapsus is die in de nota deputatie is verdwaald. Dank u.

De heer Beeckman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou toch zeer kort willen tussenkomen naar de collega's die de bezorgdheid hebben over het gebruik van die cafetaria.

Ik wil nadrukkelijk zeggen dat de cafetaria gebruikt wordt door iedere bezoeker van het domein. Campingbezoeker, fietser, wandelaar, kinderen, iedereen is in de cafetaria welkom. Er is zelfs een aparte toegang. Men hoeft niet op het golfterrein te komen om de cafetaria te gebruiken. Dat is toch een geruststelling, hoop ik, wat het gebruik van de cafetaria betreft. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal eerst antwoorden op de technische vragen van collega Lafkioui. De commissie werd afgelast en daarom is er afgesproken dat de technische vragen hier zouden beantwoord worden.

Wat betreft de prijszetting.
Een concessie voor een uitbating valt gewoonweg niet onder de wetgeving van de overheidsopdrachten, maar wij hebben gesteld van 'in het kader van goed bestuur willen wij eigenlijk toch dezelfde principes daarbij toepassen'. Vandaar de criteria, de vooropstellen die er zijn en de publicatie daaromtrent. Vandaar dat wij eigenlijk – en dat staat volledig in het verslag beschreven – dezelfde principes daarbij volgen, maar het valt gewoonweg niet onder die wetgeving.

Wat gebeurt er na negen jaar?
In het bestek staat letterlijk dat wanneer de periode van negen jaar is afgelopen, de mogelijkheid bestaat tot verlenging van de concessieovereenkomst na een gunstige evaluatie. Indien zich op dat moment andere kandidaten aandienen met betere voorwaarden, is het opdrachtgevende bestuur vrij om met deze kandidaten te onderhandelen. De huidige concessionaris krijgt echter in dat geval de kans om een tegenvoorstel te doen. Dus dat is wat er gebeurt na negen jaar. Ik denk dat ik die technische vraag beantwoord heb.

Wat betreft uw vraag in verband met de openingsuren.
We hebben daar een minimum aantal uren op gezet. Verder staat in het bestek nog beschreven dat de concessionaris voorstellen kan doen rond andere openingsuren, maar dat het altijd een beslissing is van de deputatie.
Er staat ook heel duidelijk beschreven in het bestek wat het gevolg is als de concessionaris de voorwaarden die in het bestek staan niet heeft gevolgd. Dan staat er ook duidelijk bij: "Bij herhaalde overtredingen van de voorwaarden van onderhavige concessieovereenkomst of grove nalatigheid met doorlopend karakter dan kan er een verbreking komen van de concessie."
Eén van de voorwaarden is het minimum aantal uren. Als daar op regelmatige basis niet aan wordt voldaan, is dat een voorwaarde om tot verbreking over te gaan.
Dat staat heel duidelijk in het bestek beschreven.
Dus ik denk dat ik daarmee op uw technische vragen heb geantwoord.

Wat betreft collega Veys in verband met de campingbewoners.

Ik denk dat het op zich niets te maken heeft met de concessie van de cafetaria. Er verandert in die zin niets naar de openingsuren toe.

Iets in concessie geven, houdt een aantal risico's in. Maar uiteraard heeft men uit het verleden geleerd en zijn er een aantal bepalingen in dit bestek opgenomen zodat er, zoals het voorbeeld dat ik daarnet aanhaalde, kan opgetreden worden als er zich zaken voordoen.

Er is ook na het eerste jaar een evaluatie. Dus dan kan dat ook bekeken worden. Dus er zijn zeker een aantal voorwaarden in opgenomen en er is daar voldoende aan gewerkt om, indien er zich zaken zouden voordoen, daar onmiddellijk gevolg te kunnen aan geven.

Uiteraard is de datum waarnaar u verwees in de nota deputatie aangepast.

Dank u.

Stemming

PUNT 16

POM OOST-VLAANDEREN: KENNISNEMING VAN HET ACTIEPLAN EN DE BEGROTING 2009

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is goed dat wij, als gewoon raadslid en zelf geen lid zijnde van de raad van bestuur, één keer per jaar een beetje de stand van zaken kunnen opmaken van de werking van de POM en de initiatieven.

Ik wil er alleen de collega's op wijzen dat de voorliggende akteneming in verband met het actieplan en de begroting 2009 een reglementaire verplichting is.

Het is namelijk zo dat de statuten door de raad van bestuur – en die dienen gerespecteerd te worden – stellen dat het actieplan voor het komende jaar ten laatste op 30 november moet vastgesteld worden en dat het ten laatste op 31 december aan de provincieraad moet worden meegedeeld.

Gedeputeerde De Buck heeft terecht gezegd – en ik kan daar volledig inkomen – dat dit moet aangepast worden, dat het een beetje te kort op de bal is en dat we in de toekomst wel zullen gevat worden door een statutenwijziging.

Maar ik wil er de collega's op wijzen dat het actieplan 2008, dat nu toch al volledig is afgewerkt in de begroting 2008, weliswaar op de commissie geweest is, maar nooit in de provincieraad.

Ofwel zegt men 'het agenderen op een commissie volstaat', wat mijn standpunt niet is. Maar men heeft nooit de moeite gedaan om dit te agenderen op een provincieraad.

Nochtans heb ik dat met zoveel woorden in de commissie van 12 februari 2008 - waar wij toen, weliswaar twee maanden te laat, dit actieplan en de begroting 2008 hebben besproken – gesteld. Ik heb er toen op gewezen en de voorzitter heeft geantwoord dat dit zal nagekeken worden.

Als we dat moeten verstaan onder 'nagekeken worden'. Men hoort er niets meer van. Dat vind ik een beetje mager natuurlijk. Het gaat natuurlijk over een principiële kwestie, men agendeert vandaag 2009, maar men heeft blijkbaar nooit 2008 geagendeerd. Dat is toch een lacune.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega,

Eigenlijk heeft de collega al een deel van het antwoord gegeven op zijn opmerking.

Een actieplan en een begroting kunnen maar opgesteld worden binnen de POM, gefinaliseerd binnen de raad van bestuur en goedgekeurd worden eens de provincieraad de begroting heeft goedgekeurd en de middelen die toegewezen worden aan de POM heeft goedgekeurd.

Wij kunnen niet vooruit lopen op een beslissing van de provincieraad.

Dan zijn de geledingen doorlopen.

DEBATTEN

De raad van bestuur van de POM heeft, waar trouwens de fracties van deze raad in vertegenwoordigd zijn, zijn begroting goedgekeurd nadat men zeker was van de fondsen die door de provincie toegekend waren.

We hebben dat onmiddellijk – met een verschil van twee dagen – doorgestuurd naar de deputatie. Er was hier geen nuttige zitting meer en we zijn er nu zo spoedig mogelijk mee naar hier gekomen.

Er zijn inderdaad een aantal aanpassingen mogelijk, want we stellen vast dat de zaak zoals ze nu is niet uitvoerbaar is en we zullen het nodige doen om de statuten aan te passen.

Meer kan ik daar niet op zeggen.
Dank u.

De heer Veys

Ik heb niet gehoord hoe de gedeputeerde kan verklaren waarom de provincieraad van het actieplan 2008 en de begroting 2008 nog altijd geen kennis genomen heeft?

De heer gedeputeerde De Buck

Dat ligt hier toch voor, Mijnheer de Voorzitter?

Ik dacht, Mijnheer de Voorzitter, als we het punt lezen dat het vermeldt 'kennisneming van het actieplan en van de begroting'.

De heer Veys

2008.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik kan daar op dit ogenblik niet op antwoorden. Ik moet dat nakijken. Maar het is geen decretale verplichting om dat voor te leggen in deze raad. We hebben besloten om dit te doen, maar er is geen enkele verplichting om ermee naar de raad te komen.

Een doodgewone kennisgeving, een terbeschikkingstelling van de documenten is voldoende. En de collega verrast mij door zijn opmerking, maar er is geen enkele verplichting.

We hebben het nu expliciet gedaan en ik vind het eigenlijk niet erg tof van de collega dat hij van het feit dat we zeggen dat we een stap verder zullen gaan dan we verplicht zijn, gebruik maakt om te zeggen dat we dat in het verleden niet hebben gedaan.

Dat is zeker geen aanmoediging om op vrijwillige basis nog andere stappen te zetten in verband met kennisgevingen aan de raad, zoals we dat nu gedaan hebben.
Dank u.

De heer voorzitter

Nu gaan we stoppen. Er is een woordentwist.
In elk geval wordt het nu geapprecieerd en de kennisneming in de commissie was zeer uitgebreid en goed voorbereid.

Kennisneming

De heer voorzitter

Collega's, wij werden verwacht om 17 uur. Het is nu 17.20 uur. Ik zou nog één interpellatie willen houden. Ik stel voor dat te doen met de laatste interpellatie, deze over mijnheer Van Quickenborne.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter,
Wat gebeurt er dan met de andere agendapunten?

De heer voorzitter

Die gaan allemaal over naar de volgende maand.

De heer Fiers

Automatisch?

De heer voorzitter

Automatisch en ze zullen vooraan staan.

PUNT 24**INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE UITSPRAKEN VAN STAATSSECRETARIS VINCENT VAN QUICKENBORNE OVER DE AFSCHAFFING VAN DE PROVINCIES****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vooreerst wil ik mij verontschuldigen dat ik de heer Van Quickenborne met de verkeerde titel heb aangeduid. Dat is macht der gewoonte. Hij is natuurlijk intussen minister. Maar ik denk niet dat hij daar zeer zwaar gaat aan tillen, want op de webstek van de Internationale Unie van Parlementairen voor Palestina, die in Teheran is opgericht in 2001, staat hij nog vermeld als senator. Dat is nog een veel ernstiger fout, maar die heeft hij ook nooit laten rechtzetten.

Ik was zeer verontwaardigd over het voorstel van de heer Van Quickenborne om de provincies af te schaffen. Niet zozeer omdat hij dat lanceert, want het is niet het eerste wilde idee dat hij lanceert, maar er is iets dat mij zeer erg wringt.

Ik kan mij niet voorstellen dat een minister zo een voorstel om de provincies af te schaffen – dat is toch wel drastisch, dat is nog erger dan wat wij meestal voorstellen de laatste jaren – zou gedaan hebben zonder eerst overleg te plegen met zijn partij, die hier in de meerderheid zit en waar we nooit een signaal van gehad hebben dat men van plan is de provincies af te schaffen.

Er kunnen daar redenen voor zijn. Ik kan mij voorstellen dat gedeputeerde De Buck zegt: "Ik ben het gezeur van Joris over China beu. Ik kap er mee. Ik ga in de nationale politiek." En ik kan mij voorstellen dat alle anderen hetzelfde zeggen over mijnheer Veys, enz. Maar dan hadden we dat wel graag gehoord. Nu komt dat, zoals het afbreken van die hoeves, als een donderslag bij heldere hemel.

Als er binnen uw partij overleg geweest is, als daar een standpunt over gevormd is - dat is niet schurkachtig, dat is niet oneerbaar - hadden we dat toch wel eens mogen horen. Ik vind niet dat u dat in een gesloten kring mag bedisselen en dan hier in alle ernst kan blijven discussiëren over kerntaken en bevoegdheden die moeten ingekrompen of uitgebreid worden.

DEBATTEN

Dat hoort niet. Dat is niet eerlijk. Tenzij natuurlijk het bij Open VLD al even erg is als bij de socialisten en Progressieven en dat er daar een pipo op eigen houtje kan zeggen van 'ik ga hier eens een standpunt uitbazuinen' en dat jullie ook bij verrassing op snelheid gepakt zijn. Dat kan ook gebeuren.

Ik heb intussen het standpunt van de VVP gelezen, wat mij pas bereikt heeft nadat ik mijn vraag had ingediend.

Ik had verwacht dat – omdat ik daarjuist de socialisten in negatieve zin vernoemd heb, zal ik ze nu ook eens in positieve zin vernoemen – het een soort 'No pasaran' ging zijn, zoals de internationale brigades: nooit, over ons dooie lijk, de provincies afschaffen, onze provincies, enz.

Maar die houden zich ook een beetje op de vlakke. Ze gaan met mijnheer Van Quickenborne daarover praten. Het sympathiekste zinnetje, het scherpste is nog dat dit wordt beschouwd als 'redelijk waanzinnig'. Dat is een uitdrukking om van te snoepen: redelijk waanzinnig. Terwijl waanzinnig natuurlijk altijd onredelijk is.

Het standpunt van de VVP kennen we, hoewel dat zeer vaag is, vind ik. Men wil praten, men wil discussiëren, alle opties zijn nog open, enz.

Het duidelijke antwoord dat ik verwacht had – neen - lees ik hier niet in.

Ik zou graag een verklaring hebben van wat het standpunt is van de deputatie. En verduiveld, hoe komt het dat zo iets belangrijk, dat ons zo rechtstreeks aangaat, bedisseld is, besloten is zonder dat iemand hier ooit heeft gezegd: "Mensen, wij hebben ons standpunt over de provincies herzien. Voortaan willen wij een afbouw, een stopzetten van de provincies."?

Dat zou eerlijk geweest zijn en die eerlijkheid hebben wij niet gehoord. Dat spijt mij zeer erg.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,

Er was een beetje rumoer, maar u lokt dat een beetje uit met uw scherpe stem. U spreekt over de man die ook sprak over ambetantenaren en waarvan ik vind dat mijnheer Tobback zijn kruk had moeten gebruiken.

Maar ik moet niet overdrijven.

Niemand spreekt hier. Geen enkele partij is monolithisch. Dat weet u natuurlijk ook wel. U wilt iemand uit zijn kot halen.

En over pipo's: ik hoop dat u het had over mijnheer Van Quickenborne.

Ja? Goed, dan is het in orde.

Mevrouw De Troyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Is het mijnheer Joris de waanzinnige misschien?

Als er hier over bepaalde mensen, personen wordt gesproken, zou ik willen vragen dat men het taalgebruik, de beleefdheid en de correctheid zou aanwenden.

Ik voel hier vandaag telkens die kleine insinuaties.

Ik denk dat wij hier toch allemaal zitten om gemeenschappelijk een doel te bereiken, maar toch niet om kwetsend op te treden tegen personen die hier zelfs vandaag niet aanwezig zijn en waarvoor men de term 'pipo's' durft te gebruiken.

Ik aanvaard dat dus niet.

Dank u.

Applaus

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wellicht bedoelt hij niet volledig hetzelfde, maar ik dacht dat het Vlaams Belang voor de afschaffing van het provinciale niveau was.

Waarom houdt u uw rede eigenlijk?
Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Laat ons rustig worden.

Deze interpellatie vraagt uiteraard een antwoord, een visie, vanuit ons via u.
Het is een beetje jammer dat we het nu moeten voeren, want dit is een serieuze materie. Maar ik zou eerst en vooral willen zeggen dat we de discussie over de provincies gewoon zijn. Dat is als het monster van Loch Ness: dat komt boven, dat verdwijnt weer, dat komt weer boven en we hebben nieuws. Zo is het ook met de provincies.

Ten tweede wil ik ook zeggen dat de soep nooit zo heet wordt gegeten als ze wordt opgediend.

Ik kan gerust stellen dat de uitspraak van minister Vincent Van Quickenborne – en men heeft het zelf ook toegegeven – een persoonlijke benadering was, een persoonlijke uitspraak die hij ook in zijn eigen leven trouw blijft. Hij heeft dat ook in vorige omstandigheden al gezegd. Dat weten we ook. En op die manier brengt hij eigenlijk wel een bijdrage tot het permanente debat over de provincies.

Vele jaren geleden, toen de discussie volop woedde in de provincies – en ik moet teruggaan naar 1992 – en er in de toen VLD een enorme discussie was tussen het afschaffen van de provincies of niet, werd er uiteindelijk beslist dat de provincies in stand blijven, dat ze behouden blijven, dat ze niet afgeschaft worden.

Men heeft daar dan wel aan toegevoegd dat ze moesten gemoderniseerd en aangepast worden. Het is ook gebeurd. Men heeft daar ook nog wat dingen aan toegevoegd. De VLD staat ook op het standpunt dat er drie niveaus zijn in Vlaanderen, dat ze elk wel hun eigen invulling moeten hebben, dat er afspraken moeten gemaakt worden, enz. Ik kom daar straks nog eventjes op terug.

Maar het heeft dan zijn gevolg gehad. En ik wil verwijzen naar het kerntakendebat, waar op dat ogenblik een VLD minister-president was, met name Dewael, en waar ikzelf als VLD-vertegenwoordiger voorzitter was van de VVP en Sas van Rouveroy medevoorzitter van de Vereniging van Steden en Gemeenten. Toch wel drie liberalen die samen met de anderen, en namens hen, het kerntakendebat hebben gevoerd dat in wezen voortdurend ging over het al of niet verder bestaan van de provincies.

Het resultaat was dat wij een bestuursakkoord hebben getekend waarin Vlaanderen heeft gezegd van 'oké, de provincies, dat is een nevenbestuur, zoals de andere belangrijke schakel in de bestuurlijke invulling van Vlaanderen'.

Een aantal ministers hebben dat nadien ook geconcretiseerd.

Men kan dus discussiëren over het kerntakendebat, enz., maar ik zeg u dat het belangrijkste resultaat het bestuursakkoord was en de vertaling ervan naar een decreet waarin de taakomschrijving staat van de provincies.

Ik ga daar nu niet op ingaan, maar dat is heel belangrijk.

En dat een aantal ministers, en in de eerste plaats - en dat is toch ook een liberaal - minister Van Mechelen, concreet meer bevoegdheden hebben gegeven aan de provincie, zeker op het vlak van ruimtelijke ordening.

Dus dat bewijst dat in Vlaanderen op dit ogenblik, en zeker ook vanuit VLD-milieu, de provincies een belangrijke taak hebben.

DEBATTEN

Is er dan geen probleem?

Natuurlijk blijft er een probleem. Maar politiek is omgaan met problemen. Dat is het permanente debat. Maar ik denk dat we dan eerder naar onszelf moeten kijken en moeten beginnen met daar verder aan te werken.

Ik verwijs ook naar mijn tussenkomst in het budgetdebat waar we het hebben gehad over de provincie naar aanleiding van communicatie, de beeldvorming. Wij komen inderdaad van de vroegere provinciale gouvernementen naar een politieke instelling met een debat. Zie maar vandaag. We raken zelfs niet rond.

De provincies als intermediair bestuur, als tussenbestuur, als regiobestuur: misschien hebben we er nog teveel problemen mee om dat concreet gestalte te geven. Maar we zijn ook nog maar ontvoegd sinds 1984. Vergeet dat niet, Collega's.

Degenen die voor die tijd de provincies hebben gevolgd weten dat nog. Wij zaten hier in een keurslijf. Dat was ongelooflijk. Wij zijn pas bevrijd in 1984. En vanaf dan konden wij op gelijk welk ogenblik ook aan de deputatie vragen stellen, enz.

Het is toch wel interessant om bij een andere gelegenheid daar eens verder op terug te gaan.

De bevoegdheden zijn inderdaad niet altijd duidelijk. Daar blijven we mee zitten, naar de burger toe althans. Dat is niet altijd concreet. En aan het profileringsprobleem van de provincieraad als provinciaal parlement zullen wij verder moeten werken.

Gezien de tijdsdruk zal ik daar nu niet verder op ingaan.

De tijdsdruk op de raadsleden is ook een probleem. De permanente herwaardering van het mandaat van provincieraadslid, de rol van de deputatie versus raad en omgekeerd zijn allemaal zaken waar we verder kunnen over nadenken. Professionele tegenover niet-professionele politici.

De belangrijke rol – en dat zal ik blijven beklemtonen – van de commissies kan een hulpmiddel zijn. Onafhankelijker werk van de commissies moeten we meer stofferen, inhoud geven. Het kan een belangrijke bijdrage leveren tot de profilering van de provincies.

Alternatieven.

Ik denk dat gedeputeerde Vercamer daar misschien ook nog iets zal over zeggen. Ofwel vallen we terug op administratieve besturen. En zal dat dan goedkoper zijn? Dat is ook de vraag. Ofwel kiezen we voor politieke, democratische instellingen. En dan kunnen we die discussie verder voeren.

Subgewesten, federaties, agglomeraties, fusies van gemeenten: ik wil die discussiepolitiek vandaag ook wel eens zien.

Wat zijn de alternatieven? Of de fusies en dan gaan we naar 25 gemeenten. Ik heb die discussie vorige week nog gevoerd met de vertegenwoordiger van de gemeente Evergem. "Dan kiezen wij voor het Meetjesland", zei hij. Ik zei: "Vergeet het maar. U zult gedwongen worden om in Gent te stappen. Dat kan niet anders, gezien uw ligging aan de haven, enz."

25 gemeenten, niet meer en niet minder dan dat. Dat is een andere discussie. Dus in die zin blijf ik zeggen dat de provincies als intermediair bestuur geschikt blijven, maar dat we dat wel verder dienen te motiveren.

En dat vandaag de dag die discussie komt?

Collega's, we komen stilaan in een pre-electorale situatie. En er is de crisis. Ik verwijs naar de toespraak van onze partijvoorzitter op de nieuwjaarsreceptie, die heeft gezegd: "In deze crisissituatie zullen solidariteit en een slankere overheid van belang zijn om de crisis mee op te lossen." En dat we dan moeten nadenken hoe wij omgaan met onze centen, enz. draagt allemaal bij tot het geheel.

Maar ik denk dat wij positief moeten blijven, dat het niet van dien aard is dat wij morgen nu ineens geen provincieraadslid meer zullen zijn. Integendeel. Ik wil alleen nog eens de spreuk van Gruuthuse hier herhalen: plus est en vous. Maar het wordt hoog tijd dat we dat zelf invullen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Beke.

Ik wil alleen nog zeggen dat ik mij aansluit bij wat mevrouw De Troyer zegt. We houden de woordenschat fatsoenlijk.

Maar, Mevrouw De Troyer, vandaag zijn flik, tsjeef, pipo geen scheldwoorden meer.

En over dat waanzinnige: alleen psychiaters mogen u waanzinnig verklaren. Ik ken maar één figuur in de geschiedenis die waanzinnig was en dat is Johanna de Waanzinnige.

Hij sprak dus niet over mijnheer Van Quickenborne en zeker niet over mijnheer Anciaux. Dat zijn alles behalve waanzinnigen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het verbijstert ons een beetje dat zo kort na de verankering van het provinciale niveau in een decreet, in de toewijzingen door de Vlaamse regering van allerlei nieuwe bevoegdheden, zoals we het in de laatste jaren meegemaakt hebben, plots iemand van het federale niveau uitpakt met zo een paardenidee.

Men verwacht van een staatsman, wat ten slotte een toppoliticus zou moeten zijn, dat hij bekommerd is om de continuïteit van de instellingen.

Dat is geen kaartspel. Dat is niet iets dat men voortdurend kan veranderen.

Als CD&V zijn wij hoe dan ook bereid, het standpunt delend van de VVP, om te praten over alles. Maar dan ook over alles, met alle tussenschakels tussen gemeenten en uiteindelijk de Vlaamse regering.

Wij zijn daartoe bereid, maar in openheid van alle zaken.

Dat wil zeggen dat wij ook het democratische karakter van die verschillende bestaande tussenschakels, of de bedachte tussenschakels voor de toekomst, willen gewogen zien om dan te kijken wat de positie van de provincies daarin is, hoe democratisch wij functioneren ten overstaan van de anderen en dan eens te wegen wat het nut is van de provincies, wat ze uiteindelijk gepresteerd hebben ten overstaan van die andere.

Die toekomst zien wij met een gerust gemoed tegemoet.

Mijnheer de Voorzitter, een laatste zaak is dat er uitgerekend twee dagen na de verklaring van de minister in de krant die ik lees een zeer uitvoerig artikel stond over het Brusselse gewest waarin men kon lezen welk eindeloos kluwen institutioneel dat Brussels gewest eigenlijk is.

Dan is mijn vraag: als er nu ergens behoefte is aan een nieuwe orde – excuseer mij de term – dan is het zeker binnen het Brusselse gewest.

Ik zou dus als federaal minister in plaats van mij te bemoeien met het provinciale niveau inderdaad een keer een voorstel doen wat het Brussels gewest betreft. Dat zou uiteindelijk de toestand in Brussel saneren.

Dank u.

De heer Joris

Ik wil toch eventjes aan de dame die daarjuist zo kwaad was erop wijzen dat de term 'redelijk waanzinnig' niet mijn term was. Die citeerde ik van uw partijgenoot Jos Geuens, maar ik weet niet of hij socialist of progressief is.

'Het idee om dan maar meteen naar 25 stadsgebieden te gaan wordt hier als redelijk waanzinnig bestempeld' waren niet mijn woorden. Dat was een citaat uit onverdachte bron.

Wat de term pipo betreft was het uit vriendelijkheid bedoeld.

Ik had eigenlijk iets willen zeggen in de zin van het vriendje van de terrorist, Jasin, of zo iets. Maar dat heb ik maar niet gedaan. Ik vond pipo een beetje grappiger.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eigenlijk waren er zes vraagjes aangekondigd, maar de collega heeft er een lange speech van gemaakt. Maar er is geen overleg geweest met de andere vertegenwoordigers van het provinciaal niveau.
Eerste vraag.

Tweede vraag: we hebben daar kort over gesproken, informeel, naar aanleiding van de deputatiezitting van vorige week. Dan hebt u al een antwoord op uw derde vraag ook.

Welk standpunt hebt u daarbij ingenomen?
Wij blijven op ons standpunt, namelijk dat wij correct uitvoering moeten geven aan artikel 2 van het provinciedecreet en dat het vandaag een zeer zinvolle opdracht is.
Ik kom daar nog op terug.
De vierde vraag is beantwoord.

Vijfde vraag: gaat de deputatie reageren op de uitspraak van Van Quickenborne?
Nee, wij nemen aan dat de Vereniging van Vlaamse Provincies daarop zal reageren en ze heeft dat inmiddels gedaan. Daarmee is ook een antwoord gegeven op uw zesde vraag.

Wat het inhoudelijke debat betreft, want ondertussen is er hier al veel gezegd.
In elk geval stel ik vast dat de Vlaamse regering niet de bedoeling heeft de provincies af te schaffen. De minister-president heeft trouwens vandaag nog op het colloquium 'Vlaanderen in actie' verklaard dat hij de provincies dankt voor wat er de laatste jaren gebeurd is. Speciaal heeft hij dat in Limburg gedaan en Limburg ook bedankt. Dat is beleefd, ze waren zijn gastheer.

Maar hij had even goed kunnen eindigen, denk ik, met de woorden: "Vandaag heeft Vlaanderen de provincies nodig, gelet op de huidige manier waarop het politieke niveau in Vlaanderen georganiseerd is met 308 gemeenten, vijf provincies en de Vlaamse overheid."
Dat is de realiteit.

Essentieel, als we daarover nadenken, is dat het beleid vooral moet geheroriënteerd worden naar de verkozenen. We hebben in de loop der jaren heel veel tussenstructuren, hulpstructuren, overleg- en adviescommissies en allerhande gekregen waar verkozenen nog weinig of niet aan te pas komen, maar achteraf wel geconfronteerd worden met adviezen die in feite dwingende adviezen geworden zijn, waar we bijna niet buiten kunnen.
Als we er nog eens durven van afwijken, krijgen wij daar zware ondervragingen over, terwijl we er eigenlijk van in het begin zouden moeten bij betrokken worden.

Wij moeten ook nagaan welk bestuursniveau het beste beleid kan voeren per onderwerp, dat op basis van het zogenoemde subsidiariteitsbeginsel waar veel over gesproken wordt, maar wat niet altijd consequent toegepast wordt.

Dat is ook de houding van de VVP en dat is een beetje de boodschap die de voorzitter van de VVP meegegeven heeft: subsidiariteitsbeginsel en bestuurskracht op elk verkozen niveau.

Ik denk dat het een redelijk uitgangspunt is. En daartoe zullen we ongetwijfeld een nieuw politiek kerntakendebat moeten organiseren.

Maar minister Vincent Van Quickenborne - , onverdacht man, van Oost-Vlaanderen afkomstig, hier gestudeerd, uitgeweken naar West-Vlaanderen, een keer de omgekeerde beweging, en nu minister in de federale regering - kennen we.
Wij weten dat hij af en toe eens een uitspraak doet om de hersenen aan het werk te zetten, neem ik aan. Tenzij het de bedoeling zou zijn van in de pers te komen. Dat kan dan ook. Die poging is absoluut gelukt in dit geval. Ik zal daar op het einde nog iets meer over zeggen.
Ik denk dat hij in deze uitspraak alleen zichzelf bindt. Dat is ook zo als ik hier vandaag geluisterd heb naar wat onder meer ook collega Beke gezegd heeft.

Hij bindt alleen zichzelf, maar het hangt ook toch een beetje samen met bepaalde aspiraties van de zogenaamde 13 centrumsteden. Vergeet dat niet. Ook dat blijft doorwerken. Dat is een discussie die men ook in Nederland gevoerd heeft, waar ook pogingen gebeurd zijn om de agglomeraties opnieuw te activeren en de provincies te doen verdwijnen.

Die discussie is niet nieuw.

Ik heb daar trouwens een heel lange speech over gemaakt, maar ik wil u niet vervelen om die op te lezen. Hij is 26 bladzijden lang. Toen ik nog geen eerste gedeputeerde was en wat meer tijd had, heb ik mij daar eens mee beziggehouden. Vanwaar komen we? Waar staan we? Waar willen we naartoe met de provincies? En mijn mening is altijd geweest – ik verkondig dat al jaren, dat is niet niets, maar men hoort het blijkbaar niet, of als men het hoort, luistert men er niet naar – dat er echt nood is aan een interne staatshervorming in Vlaanderen waarbij meer nog dan vandaag middelen en mogelijkheden en macht- en bestuurskracht gegeven wordt vooral aan de gemeenten, waar de mensen het meest mee vertrouwd zijn en waar ze het meest vertrouwen in stellen.

Maar als men dat doet, zal men wellicht ook naar een nieuwe fusiebeweging moeten gaan met grotere gemeenten.

Moeten dat er 25 zijn? Dat lijkt mij bijzonder weinig. Ik denk dat dat geen schaal is om de politiek dichter bij de mensen te brengen.

Maar misschien kan men denken aan 80 gemeenten of 100. Ik doe daar geen uitspraken over.

In een conclusio hangt alles af van uw premissen, zo hebben ze mij in de logica geleerd. U weet dat we in het Westen een Cartesiaanse logica hebben. Er bestaan andere logische systemen in de wereld. Dat is zeer interessant. Als ik ooit eens op pensioen ben, ga ik mij daar eens wat meer mee bezig houden. Maar in deze Cartesiaanse logica hangt uw conclusie af van uw premissen.

Ik ben ervan overtuigd dat er vandaag geen draagvlak te vinden is om tot een nieuwe serieuze fusiebeweging te gaan van de gemeenten.

Als dat niet gebeurt, denk ik dat het tussenniveau belangrijk blijft.

En het is soms een valse discussie om te zeggen dat we vier beslissingsniveaus hebben in België.

Eigenlijk hebben we er vijf, want we hebben ook nog de districten. Dat bestaat, onder meer in de grootste stad van Vlaanderen. Dat is ook een beslissingsniveau. Dus er zijn de districten, de gemeenten, de provincies, de regio's met gewesten en gemeenschappen - in Vlaanderen heeft men dat gelukkig samengevoegd en in Wallonië is dat nog apart - en dan de federale staat, waarvan iedereen weet dat in dat Belgische parlement ongeveer 60% van het legistische werk eigenlijk opgedrongen is of zijn oorsprong vindt in Europese regelgeving. Dat is ook een belangrijk niveau.

Het is een beetje een valse discussie om te zeggen dat er zoveel zijn, want in de feiten in Vlaanderen, voor de bevoegdheden waar Vlaanderen autonoom bevoegd voor is, hebben we alleen de gemeenten, de provincie en Vlaanderen. En in het kader van de voogdij hebben we niets meer te zeggen. Het zijn eigenlijk een aantal gedecentraliseerde bevoegdheden en een aantal die we als onderaannemer doen voor de Vlaamse overheid.

We moeten die discussie ook wel eens zuiver durven voeren.

In elk geval geloof ik in de gemeenten. Maar zolang die gemeenten georganiseerd zijn zoals ze nu zijn, is dat provinciaal niveau belangrijk.

En we hebben ons eigenlijk direct akkoord verklaard met artikel 2 zoals het in het nieuwe provinciedecreet staat.

Dat artikel 2 is een ingenieus artikel. Sommigen zeggen dat het ook een gevaarlijk artikel is voor de provincies. Daarin heeft men het principe van de opentaakstelling behouden. In de tweede alinea staat: "... zijn de provincies bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen". En dan specificceert men, niet door te zeggen dat het geen opentaakstelling is, maar door te zeggen: u moet u vooral daarmee bezig houden.

Ze zeggen dat beleefd. Ze zeggen: "Tot die provinciale belangen behoren met name ten eerste de bovenlokale taakbeartiging, ten tweede de ondersteunende taken op verzoek van andere overheden en ten derde het nemen van initiatieven met het oog op de gebiedsgerichte samenwerking ..."

Dat is een heel mooi artikel en daar leven we mee.

Dat staat in de beleidsverklaringen van de vijf Vlaamse provincies geconcretiseerd. Dat behoort tot wat ik noem 'de missie van de VVP en de provincies'.

We kunnen ook niet anders. Het ligt decretaal verankerd en we schrijven ons daarop in.

DEBATTEN

Maar wij stellen ook vast dat er op dat middenniveau – wat de voorzitter van de VVP in zijn persverklaring noemt – echt sprake is van verrommeling en bestuurlijke drukte.

Ik heb u daarnet al gewezen op het grote aantal hulpstructuren, tussenstructuren die er zijn. Ik denk dat dat moet uitgezuiverd worden. Ik denk dat men dat moet doen met in het achterhoofd het verhogen van de bestuurskracht en het echt vooropstellen en realiseren van het subsidiariteitsprincipe.

Wij zijn vanuit de provincies – en ik spreek niet alleen uit naam van de collega's, hier, maar ik spreek, denk ik, ook uit naam van de meeste fracties, uit naam van de andere provincies – graag bereid dat kerntakendebat opnieuw te voeren, want dat eerste kerntakendebat heeft maar één verdienste, namelijk dat het plaats gehad heeft. C'est tout. Dat is alles. Daar moest veel meer kunnen uitkomen. Dat heeft natuurlijk te maken met het feit dat iedereen op zijn positie bleef staan en dat iedereen wel ergens verweven zat in die tussenstructuren, die verrommeling en die bestuurlijke drukte. Dat moet uitgezuiverd worden.

Dat is onze houding.

Ik ga u niet langer bezighouden vandaag, want er wachten andere dingen. Maar het feit dat die uitspraak van minister Vincent Van Quickenborne zo opgemerkt in de pers komt, is één van de mooie voorbeelden hoe iets nieuws wordt terwijl het in feite geen nieuws is. Het is een mooi voorbeeld wat een nadere analyse verdient en dat eigenlijk ook iets zegt over de pers en over de manier waarop die vandaag bericht.

Collega Beke heeft verwezen naar een heel mooie wapenspreuk. Ik zal eindigen met een andere. Voor de provincies komt het erop neer dat we ons de wapenspreuk van Zeeland eigen maken: Luctor et Emergo, worstel en kom boven.

Dank u.

Applaus

PUNT 17

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE AGENDA VAN 5 JANUARI 2009 VAN DE BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERINGEN VAN ETHIAS

Uitgesteld.

PUNT 18

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE AUDIT VAN DE NV'S MEXICO, ARTEXIS BELGIË EN ARTEXIS INTERNATIONAL

Uitgesteld.

PUNT 19

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET PLAATSEN VAN EEN ZITBANK VOOR TRAMREIZIGERS TER HOOGTE VAN DE ZIJGEVEL VAN HET METSELAARSHUIS GENT

Uitgesteld.

PUNT 20

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS OVER HET PLAATSEN VAN EEN ZITBANK VOOR TRAMREIZIGERS TER HOOGTE VAN DE ZIJGEVEL VAN HET METSELAARSHUIS GENT

Uitgesteld.

PUNT 21

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE NIEUWBOUW VAN HET PCVO SCHELDELAND WETTEREN

Uitgesteld.

PUNT 22

INTERPELLATIE VAN JAN FIERS OVER DE NIEUWBOUW VAN HET PCVO SCHELDELAND WETTEREN

Uitgesteld.

PUNT 23

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS OVER DE NIEUWBOUW VAN HET PCVO SCHELDELAND WETTEREN

Uitgesteld.

De heer voorzitter

Bij deze ga ik proberen de provincieraad af te sluiten.

Eerst komt er nog een kleine aankondiging van mijnheer Beeckman. Straks mag ik nog iets zeggen, maar dit is exemplarisch voor hoe een ruraal parlementje moet werken. Dat is ondenkbaar in vele raden die wij kennen. Ik ben daar feitelijk namens jullie nogal fier op.

De heer Beekman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In overleg met de eerste gedeputeerde hebben we besloten om na de provincieraad van woensdag 11 februari aanstaande ongeveer gedurende een uur een infosessie te geven over het pc-gebruik, voornamelijk naar Outlook toe, het Word-gebruik, de veiligheid en het netwerk.

Dus 11 februari na de raad, hier in de raadzaal.

EINDE VAN DE ZITTING